

poročevalec

DRŽAVNEGA SVETA REPUBLIKE SLOVENIJE

Ljubljana, 30. oktober 2009

letnik XVI

št. 22

Zahteva Državnega sveta, da Državni zbor ponovno odloča o Zakonu o spremembah in dopolnitvah Zakona o državnem tožilstvu	3
Zahteva Državnega sveta, da Državni zbor ponovno odloča o Zakonu o spremembah in dopolnitvah Zakona o zadrugah	5
Mnenja Državnega sveta	9
• k Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o praznikih • in dela prostih dnevih v Republiki Sloveniji • k Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o glavnem mestu Republike Slovenije • k Predlogu zakona o razvojni podpori Pomurski regiji v obdobju 2010 - 2015 • k Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o igrah na srečo • k Predlogu zakona o medicinskih pripomočkih • k Štirinajstemu rednemu letnemu poročilu • Varuha človekovih pravic Republike Slovenije za leto 2008	
Sprememba in dopolnitev Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, 70/08)	21
Kadrovski načrt službe Državnega sveta za leti 2010-2011	24
Sklep glede imunitete	28
Pravilnik o spremembi in dopolnitvah Pravilnika o priznanjih in plaketah Državnega sveta	28
Sklepi Državnega sveta ob obravnavi pobud in vprašanj delovnih teles in državnih svetnikov	31
• Draga Žure za zakonsko ureditev omejitve vožnje po levem pasu avtoceste • Marijana Klemenca v zvezi z nevzdržnimi pogoji za bolnike, ki prejemajo kemoterapijo na Onkološkem inštitutu v Ljubljani • Rastislava Jožeta Revna v zvezi z merjenjem hitrosti motornih vozil	

- Rastislava Jožeta Revna v zvezi z izvajanjem Zakona o soobstoju gensko spremenjenih rastlin z ostalimi kmetijskimi rastlinami
 - *Odgovor Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano*
- Bogomirja Vnučca v zvezi s subvencioniranjem energetske učinkovitosti večstanovanjskih objektov
- Marijana Klemenca v zvezi s predlogom o uvedbi delnega sofinanciranja prevozov otrok s strani njihovih staršev
- Marijana Klemenca v zvezi z možnostjo spremembe postopkov z odprtimi in zaprtimi javnimi razpisi
- Jožeta Mihelčiča glede zaščite vodnih virov v Beli Krajini
- prof. dr. Janvita Goloba v zvezi s konverzijo ruskega klirinškega dolga v nakup plinsko-parne termoelektrarne
- Jožeta Mihelčiča v zvezi s spremembo Zakona o vojnih veteranih
- Jožeta Mihelčiča v zvezi s pripravo Predloga zakona o podpori Beli Krajini z vsemi obkolpskimi občinami
- Komisije za državno ureditev v zvezi z možnostmi o seznanitvi Državnega sveta z osnutki predpisov v postopku priprave

Odgovor Vlade Republike Slovenije na pobudo državnega svetnika Antona Peršaka 47
v zvezi z vprašanjem neprimerne nastanitve tujih delavcev (v zvezi z nelegalnimi samskimi domovi za tuje delavce)

Odgovor Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu na vprašanje državnega svetnika Vincenca Otoničarja v zvezi z razrešitvijo prostorske problematike društva France Prešeren v Skopju

Odgovor Ministrstva za promet na pobudo državnega svetnika Draga Žure
za zakonsko ureditev omejitve vožnje po levem pasu avtoceste

Odgovor Vlade Republike Slovenije na vprašanje državnega svetnika Vincenca Otoničarja glede honorarjev funkcionarjev za predavanja na seminarjih in konferencah, ki obravnavajo tematiko z njihovega delovnega področja

Odgovor Ministrstva za obrambo na vprašanje državnega svetnika Tonija Dragarja
glede imenovanja občinske komisije za sprejemanje vlog in ocenjevanje škode ob naravnih nesrečah

Odgovor Ministrstva za obrambo na pobudo državnega svetnika Rastislava Revna
za zakonsko ureditev statusa gasilca prostovoljnega gasilskega društva in za spremembo financiranja

Tretja alineja 1. odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije - Državni svet zahteva, da Državni zbor pred razglasitvijo zakona o njem še enkrat odloča (odločilni veto)

Zahteva Državnega sveta, da Državni zbor ponovno odloča o Zakonu o spremembah in dopolnitvah Zakona o državnem tožilstvu

Državni svet Republike Slovenije je na 12. izredni seji, dne 29. 9. 2009, ob obravnavi Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o državnem tožilstvu, ki ga je Državni zbor Republike Slovenije sprejel na 9. redni seji, dne 22. 9. 2009, na podlagi tretje alineje prvega odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije, sprejel

Z A H T E V O

da Državni zbor Republike Slovenije ponovno odloča o Zakonu o spremembah in dopolnitvah Zakona o državnem tožilstvu.

Obrazložitev:

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o državnem tožilstvu, ki je eden izmed zakonov, ki se pretežno nanašajo na uskladitev z odločbo Ustavnega sodišča U-I-159/08 z dne 11. 12. 2008. Ta zakon je tesno povezan in tvori vsebinsko celoto s še tremi zakoni: Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o sistemu plač v javnem sektorju (ZSPJS-L), Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o sodniški službi (ZSS-I) in Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o državnem pravobranilstvu (ZDPra-C), ki so bili vloženi v obravnavo po skrajšanem postopku zaradi odprave neustavnosti, ugotovljene z odločbo Ustavnega sodišča. Cilj vseh štirih zakonov naj bi bila uskladitev plač sodnikov s funkcionarji drugih vej oblasti. Ne glede na to, da vsi štirje zakoni predstavljajo enoten paket, je Državni svet izglasoval veto le na Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o državnem tožilstvu.

Državni zbor je sprejel Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o sistemu plač v javnem sektorju (ZSPJS-L), s katerim naj bi se uskladile plače sodnikov s funkcionarji drugih vej oblasti. Vlada RS dviguje plače sodnikom začetnikom za sedem plačnih razredov, in sicer s 40. v 47. plačni razred. Predlagane zakonske spremembe se poleg tega, da vzpostavljajo novo plačno ureditev za sodnike, nanašajo tudi na državne tožilce in državne pravobranilce. Zakonodaja, ki ureja položaj državnih tožilcev in državnih pravobranilcev, zahteva, da so glede pravice do plače enako obravnavani kot sodniki.

Po mnenju Državnega sveta naveden dvig sodniških plač predstavlja napako, saj so bile sodniške plače osnova za določanje plačnih razmerij v javnem sektorju. Prav tako opozarjamo tudi na dejstvo, da Vlada RS predlaganih zakonskih rešitev ni usklajevala s sindikati javnega sektorja.

Na dejstvo, da Vlada RS predlaganih zakonskih rešitev ni usklajevala s sindikati javnega sektorja, je na 8. seji Odbora za notranjo politiko, javno upravo in pravosodje opozoril tudi vodja pogajalske skupine sindikatov javnega sektorja dr. Janez Posedi. Ta je obenem opozoril, da bo s predlagano rešitvijo ogrožena enotnost plačnega sistema, saj sta predvidena dva ločena postopka usklajevanja, in sicer z javnimi uslužbenci in s funkcionarji. Na podlagi navedenega je bil na 8. seji Odbora za notranjo politiko, javno upravo in pravosodje dne 9.9.2009 podan

predlog za amandma odbora, da se ta določba črta. Predlagani amandma v Državnem zboru ni dobil zadostne večine.

Na pomanjkljivo ureditev postopka usklajevanja vrednosti plačnih razredov, ki bi jo kazalo dograditi z mehanizmi, kateri bi zagotavljali enakost uskladitve za javne uslužbenke in funkcionarje, je v svojem mnenju s podobnimi argumenti opozorila tudi Zakonodajno-pravna služba Državnega zbora.

Ministrica za javno upravo Irma Pavlinič Krebs je na 8. seji Odbora za notranjo politiko, javno upravo in pravosodje dne 9.9.2009 dodatno predstavila finančne učinke predloga dviga sodniških plač. S 1.12.2010 se bodo za pravosodne funkcionarje uveljavili plačni razredi v skladu s spremenjeno priložo 3 predloga zakona, kar pomeni dodatnih 5,8 milijonov evrov bruto oziroma za 9,9% povečan obseg sredstev za plače pravosodnih funkcionarjev.

Državni svet opozarja, da je tudi v prehodnem obdobju do dokončne uveljavitve novele zakona (1.12.2010) predvideno zvišanje plač sodnikom in umestitev v višji plačni razred. Sporno je tudi načelo fiksности in ne variabilnosti plače, ki ga uvaja nov sistem.

Ukinjajo se razni dodatki, s katerimi se dosega večja storilnost, in sicer: ukinitve redne delovne uspešnosti, povečanega obsega dela in nekaterih dodatkov (kot npr. dodatek za mentorstvo, za izobrazbo...). Obenem so poudarili, da je Vlada RS pristala na izsiljevanje sodnikov, ker predlaganih rešitev ni zahtevalo Ustavno sodišče, ampak gre za voljo Vlade RS in rezultat njenega pogajanja s sodniki.

Prav tako predlagana rešitev umestitev sodnikov v višje plačne razrede ni ustrezna, ker ni upoštevano dejstvo, da so sodniki v primerjavi z drugimi funkcionarji v privilegiranem položaju, saj so edini funkcionarji, ki imajo trajni mandat. Uveljavitev tega zakona bo povzročila nezadovoljstvo pri drugih poklicnih skupinah v javnem sektorju (npr. univerzitetnih profesorjev, zdravnikov ...). Kot primer naj navedemo dejstvo umestitve univerzitetnih profesorjev v plačne razrede: docenti so uvrščeni v 42. plačni razred, izredni profesorji (ki so stari med 45 let in naprej) pa v 46. plačni razred.

Državni svet poudarja, da dvig sodniških plač predstavlja napako, saj so bile sodniške plače osnova za določanje plačnih razmerij v javnem sektorju. Z dvigom plač se bodo razmerja v javnem sektorju porušila, in sicer še posebej v obdobju, ko Vlada RS v trenutni ekonomski situaciji govori o varčevanju in znižanju plač v javnem sektorju. Prav tako je sporen predlog dviga plač sodnikov v obdobju finančne in gospodarske krize, ko se dnevno srečujemo z rastjo števila brezposelnih (npr. Gorenje, Mura, Steklarska nova ...). Državni svet meni, da bo navedeni dvig sodniških plač ob istočasni ukinitvi dela plače za redno delovno uspešnost, ukinitve povečanega obsega del, ukinitve različnih dodatkov (npr. za mentorstvo, izobrazbo...) pripeljal do destimulativnosti pri delu v javni upravi. Ustavno sodišče je v svoji odločbi o ustavnosti določenih določb zakonov in podzakonskih predpisov, ki urejajo plače sodnikov, državnih tožilcev in državnih pravobranilcev, glede očitkov o plačilu sodnikov za delovno uspešnost, odločilo, da kakršnakoli ureditev, ki bi določala, da je del sodnikove plače odvisen od delovne uspešnosti, ni v neskladju z Ustavo RS.

Predlagana sprememba sodniških plač, ki predstavlja edini večji poseg v plačni sistem, zaradi bistvenega dviga fiksnega dela plače ruši s težavnimi pogajanja vzpostavljena plačna razmerja, kar utegne povzročiti plaz upravičenih zahtev v javnem sektorju. S to spremembo nastaja drastično nesorazmerje med sodniškimi plačami, zdravniškimi plačami in plačami univerzitetnih profesorjev, saj plača okrajnega sodnika odstopa kar za šest ali več plačnih razredov oziroma za

25 ali več odstotkov. Slednje kaže na nerazumevanje soodvisnosti plačnega urejanja posameznih skupin v javnem sektorju. Kot napako in neodgovorno ravnanje Državni svet ocenjuje tudi ukinitve variabilnega dela sodniške plače, ki namesto stimuliranja nadpovprečno uspešnega dela sodnikov znova uvaja uravnilovko in destimulira nadpovprečno uspešne sodnike, da bi prevzemali dodatno delo in s tem prispevali k hitrejšemu odpravljanju sodnih zaostankov.

V podkrepitev argumentov glede neutemeljenosti predloga za dvig plač sodnikom Državni svet navaja še primere tožb sodnikov za izplačilo razlike nezakonito premalo izplačane plače v preteklosti, o katerih bodo odločali sodniki sami. V teh primerih gre za kršitev uresničevanja ustavne pravice do nepristranskega sojenja. V omenjenih primerih se bo sodnik znašel v položaju, kjer bo v konkretni zadevi odločal neposredno ali posredno tudi o svojih pravicah in dolžnostih oziroma svojem premoženjskem stanju. Gre za odstopanje od 23. člena Ustave RS (pravica do sodnega varstva), po katerem ima vsak zagotovljeno pravico, da o njegovih pravicah in dolžnostih ter o obtožbah proti njemu brez nepotrebnega odlašanja odloča neodvisno, nepristransko in z zakonom ustanovljeno sodišče. Nedavno smo tudi že bili soočeni s tem, ko je o skladnosti sodniških plač z Ustavo RS odločalo Ustavno sodišče, sodniki tega sodišča pa so neposredno odločali tudi o svojih plačah.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o sistemu plač v javnem sektorju je vsebinsko tesno prepleten in povezan še z Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o sodniški službi, Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o državnem tožilstvu in Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o državnem pravobranilstvu, ki se nanašajo na zakonsko ureditev plačnega sistema v pravosodnih organih.

Zato Državnemu zboru predlagamo, da ponovno odloča o Zakonu o spremembah in dopolnitvah Zakona o državnem tožilstvu (ZDT-G).

* * *

Za poročevalca je bil določen državni svetnik Rajko Fajt.

Državni svet
mag. Blaž Kavčič. l.r.
predsednik

Zahteva Državnega sveta, da Državni zbor ponovno odloča o Zakonu o spremembah in dopolnitvah Zakona o zadrugah

Državni svet Republike Slovenije je na 12. izredni seji, dne 29. 9. 2009, ob obravnavi Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o zadrugah, ki ga je Državni zbor Republike Slovenije sprejel na 9. redni seji, dne 25. 9. 2009, na podlagi tretje alineje prvega odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije, sprejel

Z A H T E V O

da Državni zbor Republike Slovenije ponovno odloča o Zakonu o spremembah in dopolnitvah Zakona o zadrugah.

Obrazložitev:

Državni zbor je sprejel zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o zadrugah (ZZad-C) sprejel na 9. redni seji dne 25. 9. 2009.

1) Omenjeni zakon implementira evropsko zadrugo v okviru, v kakršnem Uredba Sveta 1435/2003/ES o statutu evropske zadruge zahteva ali dopušča spremembe in dopolnitve zakonodaje države članice in uvaja nekatere spremembe in dopolnitve tudi za zadruge, ustanovljene po zakonu o zadrugah. Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o zadrugah pa vsebuje tudi določbo, s katero se črta celotno VIII. poglavje zakona o zadrugah, ki sedaj ureja zadržno revizijo.

Kot razlog za takšno rešitev je bilo v zakonskem predlogu navedeno mnenje, da sedanja ureditev zadržne revizije niti morebitne spremembe in dopolnitve zakona, ki bi uredile izvajanje zadržne revizije po zadržnih zvezah, niso v skladu z Direktivo 2006/43/ES o obveznih revizijah za letne in konsolidirane računovodske izkaze (op1).

Direktiva 2006/43/ES neposredno ureja samo revizije, ki so obvezne po predpisih Evropske skupnosti, in se na revizije zadrug nanaša samo toliko, kolikor gre bodisi za evropske zadruge (SCE), bodisi za nacionalne zadruge, urejene s posebnimi sektorskimi direktivami, zlasti zadruge za opravljanje bančnih in zavarovalniških dejavnosti, ki jih direktiva tudi izrecno našteva (14. točka 2. člena). Kot je znano, se v Sloveniji zadruge na teh področjih ne ustanavljajo, ker je za opravljanje teh dejavnosti kot edino dopustna pravnoorganizacijska oblika predpisana delniška družba. To pomeni, da se direktiva za domače nacionalne zadruge, ki v Sloveniji ne delujejo v dejavnostih, za katere je obvezna revizija predpisana v sektorskih direktivah, ne uporablja.

Glede revizije SCE pa se Uredba 1435/2003/ES o statutu evropske zadruge sklicuje na ureditev revizije za nacionalne zadruge, če je takšna ureditev skladna z Direktivo 2006/43/ES. Vsebinski razlogi za zadržno revizijo, ki obsega vse zadruge, se niso spremenili:

1. Članstvo v zadrugi je namreč vsebinsko kompleksnejše kot v drugih gospodarskih organizacijah, saj člani niso samo pasivni vlagatelji kapitala, ampak tudi uporabniki storitev, ki z zadrugo poslovno sodelujejo, iz tega pa izhajajo nekatera tveganja; zato zadržna revizija varuje koristi članov pred izgubo deležev in realizacijo odgovornosti za obveznosti zadruge,

2. višina kapitala in število članov v zadrugi se spreminjata, osebna odgovornost članov je načeloma omejena oziroma celo izključena (prim. 39., 40. in 55. člen ZZad); zato zadržna revizija posredno varuje tudi koristi poslovnih partnerjev zadrug in poslovnega prometa,

3. načelo članske samouprave (16. in 26. člen ZZad) pomeni, da se funkcije v organih vodenja in nadzora zadruge opravljajo načeloma nepoklicno, zato zadržna revizija lahko prispeva k boljšemu opravljanju upravljalških funkcij,

4. v večini delujočih zadrug pomeni pomembno postavko lastnega kapitala nedeljivi zadržni kapital (po podatkih iz računovodskih izkazov za leto 2008 predstavlja okrog 60% lastnega kapitala zadrug, članski deleži pa 7%): predstavlja vrednostno premoženje, ki se niti ob prenehanju zadruge ne sme razdeliti med člane in tudi ob prenehanju zadruge obdrži zadržno namembnost (74. člen ZZad), zato zadržna revizija lahko prispeva k ohranjanju tega kapitala, ki odraža medgeneracijsko oblikovano premoženje s trajno zadržno namembnostjo. Prav tako tudi ni videti formalnih ovir za nadaljnji razvoj zadržne revizije. Direktiva 2006/43/ES ne omejuje opravljanja revizije glede na pravno obliko revizijskega podjetja in govori le o

zakonitih revizorjih ter revizijskih podjetjih (prim. 2. točko 3. člena Direktive). Direktiva 2006/43/ES celo izrecno predvideva, da lahko zadruga revidira subjekt, v katerega so zadruga včlanjene, kar pomeni, da niso utemeljeni očitki, da bi članstvo subjekta, ki ga zadruga zveza revidira, pomenilo nedopusten odstop od zahtevane neodvisnosti revizijskega podjetja (op2). Navedeno izhaja iz izrecne določbe 11. točke preambule k Direktivi 2006/43/ES, ki govori o neodvisnosti zakonitih revizorjev in revizorskih podjetij pri opravljanju obveznih revizij, tudi v zadrugah oziroma odnosu med mrežo in revidiranim subjektom.

2) Zakon o zadrugah po tretji noveli ne vsebuje nobenih posebnih določb o reviziji, razen te, da glede »dolžnosti revidiranja« v nespremenjenem prvem odstavku 41.a člena napotuje na smiselno uporabo določb Zakona o gospodarskih družbah. To napotilo pa po črtanju celotnega poglavja o zadrugi reviziji ni zadosti določno, saj je obveznost vsakoletnega revidiranja letnega poročila v ZGD-1 v skladu z direktivami ES urejena različno glede na vrsto in velikost družbe ter njen morebiten položaj kot nadrejene kapitalske družbe. Po prvem odstavku 57. člena ZGD-1 mora revizor v skladu z zakonom o revidiranju pregledati letna poročila velikih in srednjih kapitalskih družb, dvojnih družb in tistih majhnih kapitalskih družb, z vrednostnimi papirji katerih se trguje na organiziranem trgu.

Ustrezna direktiva ES (Direktiva 78/660/EGS) niti ZGD-1 se kot taka ne nanašata na zadruga. Zato niti s sistematično in smiselno razlago direktive in ZGD-1 ni mogoče ugotoviti, katere zadruga so zavezane k letnemu revidiranju. Tudi med zadrugami obstajajo nekatere razlike. Za obveznosti nekaterih zadrug člani odgovarjajo tudi osebno in se zadruga z osebno odgovornostjo članov približujejo položaju osebnih družb (za katere načeloma obveznost revidiranja ni predpisana, razen če gre za osebne družbe, za katere neomejeno ne odgovarja nobena fizična oseba – 57. člen v povezavi s 53. členom ZGD-1). Po drugi strani je lahko odgovornost članov zadruga za obveznosti zadruga z zadrugnimi pravili izključena in ima zadruga v tem pogledu podoben položaj kot kapitalska družba, čeprav po drugi strani nobena zadruga po samem zakonu ni zavezana določiti in ohranjati najnižji znesek osnovnega kapitala. Popolnoma odprto je tudi vprašanje posebne in izredne revizije, ki jo ZGD-1 ureja v poglavju o delniških družbah (318. do 328. člen).

Če je za pravne subjekte, ki jih ureja ZGD-1, obveznost revidiranja nedvoumno urejena v zakonu, bi morala biti obveznost revidiranja tudi za zadruga urejena z zakonom enako natančno tako, da bi bilo povsem jasno določeno, katera pravila o revidiranju se uporabljajo za zadruga. To vprašanje ne more biti prepuščeno podzakonskim predpisom niti arbitrarnemu odločanju posameznih, na primer prekrškovnih organov niti same zadruga oziroma različnim mnenjem posameznih zadrugnih organov, večine oziroma manjšine članov v posamezni zadrugi.

3) Kot argument za črtanje poglavja o zadrugi reviziji vključno z določbo o zadrugah revizijskih zvezah se je navajal argument, da Zakon o revidiranju (ZRev-2) določa, da lahko storitve revidiranja lahko opravlja samo revizijska družba (5. člen), revizijska družba pa se lahko organizira samo kot gospodarska družba ali samostojni revizor kot samostojni podjetnik posameznik (59. člen). Po tem stališču bi določba Zakona o zadrugah, kolikor predvideva izvajanje revizije po zadrugi zvezi, nasprotovala zakonu o revidiranju, nasprotja med zakoni pa ne sme biti.

K tej interpretaciji kaže pripomniti dvoje. Medtem ko Zakon o revidiranju (ZRev-2) ureja revidiranje in revizijska podjetja na splošno, ne glede na vrsto pravne osebe, določbe o zadrugi reviziji v Zakonu o zadrugah veljajo in bi tudi v prihodnje veljale samo za zadruga. Gre za razmerje med splošnim in posebnim predpisom, pri čemer lahko posebni predpis uredi nekatera vprašanja drugače kot splošni. Ob tem naj bo dodano, da so predlogi za ohranitev in dopolnitev

določb o zadružni reviziji, ki niso bili sprejeti, predvidevali, da morajo tudi zadružne zveze za izvajanje revidiranja v včlanjenih zadrugah izpolnjevati pogoje v skladu z direktivo in pridobiti ustrezno dovoljenje.

Druga določba, ki jo je treba upoštevati pri tem vprašanju, pa je drugi odstavek 55. člena Zakona o zadrugah, po katerem lahko zadruga opravlja vse dejavnosti pod enakimi pogoji kot gospodarske družbe, za zadružne zveze pa se smiselno uporabljajo določbe o zadrugah (četrti odstavek 49. člena). Upošteva se to določbo stališče o neskladnosti določb o zadružni reviziji in določb splošnih predpisov o revidiranju ni tako prepričljivo, kot se morda zdi na prvi pogled.

4) Črtanje določb celotnega poglavja o zadružni reviziji, ki je po dosedanjem zakonu obvezna za vse zadruge, ne bo pozitivno vplivalo na razvoj zadružništva. Zlasti ne za zadruge, ki imajo v svoji bilanci velik delež nedeljivega zadružnega kapitala. Čeprav zakon uvaja evropske zadruge v Sloveniji in prinaša nekatere izboljšave za domače zadruge, je opustitev zadružne revizije po temeljitem preudarku takšen poseg, katerega dolgoročne negativne posledice pretehtajo pozitivne spremembe, ki jih - vključno z morebitnimi prihranki pri stroških poslovanja zaradi domnevno manj obsežne dolžnosti revidiranja - prinaša tretja novela Zakona o zadrugah.

Za poročevalca je bil določen državni svetnik Peter Vrisk.

OP 1: Direktiva 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. maja 2006 o obveznih revizijah za letne in konsolidirane računovodske izkaze, spremembi direktiv Sveta 78/660/EGS in 83/349/EGS ter razveljavitvi direktive Sveta 84/253/EGS (UL L št. 157 z dne 9. 6. 2006, str. 87, v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2006/43/ES.

OP 2: Ugotovitev, da neki odnos ogroža revizorjevo neodvisnost, je lahko različna, če se nanaša na odnos med revizorjem in revidiranim subjektom ali če se nanaša na odnos med mrežo in revidiranim subjektom. Če določbe nacionalne zakonodaje določajo ali dopuščajo, da je zadruga v smislu člena 2(14) ali podoben subjekt kot v členu 45 Direktive 86/635/EGS član neprofitnega revizijskega subjekta, bi objektivna, razumna in informirana stranka ne mogla sklepati, da odnos, ki temelji na članstvu, ogroža neodvisnost zakonitega revizorja, pod pogojem, da ta revizijski subjekt ob izvajanju revizije v eni od svojih članic poskrbi, da revizorji, ki izvajajo revizijo, in tiste osebe, ki bi lahko vplivale na obvezno revizijo, ravna po načelu neodvisnosti.

Državni svet
mag. Blaž Kavčič. l.r.
predsednik

Druga alineja 1. odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije - Državni svet daje Državnemu zboru mnenja o vseh zadevah iz njegove pristojnosti

Mnenje Državnega sveta k Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o praznikih in dela prostih dnevih v Republiki Sloveniji (ZPDPD-B), skrajšani postopek

Državni svet Republike Slovenije je na 18. seji 16. 9. 2009, na podlagi druge alineje prvega odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije (Ur. l. RS, št. 33/91-I, 42/97, 66/2000, 24/03 in 69/04) sprejel naslednje

M N E N J E

k Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o praznikih in dela prostih dnevih v Republiki Sloveniji (ZPDPD-B), skrajšani postopek

Državni svet je obravnaval Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o praznikih in dela prostih dnevih v Republiki Sloveniji, ki ga je v zakonodajni postopek Državnemu zboru vložila v obravnavo skupina poslancev s prvopodpisanim Samom Bevkom.

Državni svet predlog zakona **podpira**.

Državni svet poudarja, da državni prazniki odražajo soglasje o pomenu posameznih zgodovinskih datumov in so izraz državotvornosti in zavesti o nujnosti vzdrževanja zgodovinskega pomena najpomembnejših dogodkov. Z določitvijo oziroma razglasitvijo 8. junija za dan Primoža Trubarja bi izkazali soglasje in priznanje Primožu Trubarju, katerega delo je ustvarilo temelje za postopno razvijanje slovenskega naroda, postopno miselno ozaveščanje o slovenskem narodu in postopno aktiviranje moči za uresničevanje spoznanih ciljev.

Državni svet ugotavlja, da ima Slovenija bogato zgodovino, številne pomembne dogodke in pomembne osebnosti, ki jih obeležujemo tudi kot praznike Republike Slovenije.

Slovenija je po številu praznikov in prostih dni visoko na lestvici med državami članicami EU, zato komisija podpira predlog, da se določba zakona o praznikih v Republiki Sloveniji dopolni z 8. junijem kot dnevom Primoža Trubarja, ki ni dela prosti dan.

V počastitev državnega praznika bi vsako leto utrjevali zgodovinsko dejstvo ter v spominu ohranjali vlogo in pomen Primoža Trubarja, avtorja prve knjige v slovenskem jeziku in pobudnika oblikovanja zavesti o enotnosti slovenskega kulturnega, jezikovnega in posledično političnega prostora.

Državni svet predlaga, da se na posamezni stopnji učnega procesa, v šolah in še posebej v delovnih zvezkih in učbenikih, primerno okrepi ozaveščanje o pomenu prve tiskane knjige in utrjevanja zavesti slovenstva.

Državni svet ugotavlja, da se s predlagano spremembo in dopolnitvijo Zakona o praznikih in dela prostih dnevih v Republiki Sloveniji število prostih delovnih dni ne bi povečalo, prav tako sprejem zakona ne bo imel finančnih posledic za državni proračun in druga javnofinančna sredstva.

* * *

Za poročevalca je bil določen državni svetnik Bogomir Vnučec.

Državni svet
mag. Blaž Kavčič, l.r.
predsednik

Mnenje Državnega sveta k Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o glavnem mestu Republike Slovenije (ZGMRS-A) - prva obravnava

Državni svet Republike Slovenije je na 19. seji 21. 10. 2009, na podlagi druge alineje prvega odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije (Ur. l. RS, št. 33/91-I, 42/97, 66/2000, 24/03 in 69/04) sprejel naslednje

M N E N J E

k Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o glavnem mestu Republike Slovenije (ZGMRS-A) - prva obravnava

Državni svet podpira predlog zakona kot primerno podlago za nadaljnjo obravnavo.

Državni svet poudarja, da predlog zakona daje pravno podlago za financiranje nalog Mestne občine Ljubljana kot glavnega mesta, ki je atribut državnosti in ki jih ne opravlja nobena druga občina. Ob tem Državni svet opozarja na stališče Državnega sveta prejšnjega mandata, ki je ob obravnavi Zakona o financiranju občin menil, da je treba vprašanje financiranja dodatnih nalog Mestne občine Ljubljana kot glavnega mesta in upravnega središča Slovenije rešiti v okviru Zakona o glavnem mestu, ki daje pravno podlago za sklenitev dogovora med predsednikom vlade in županom, s katerim se ocenijo finančne posledice. Ocena potrebnih proračunskih sredstev za uresničevanje predlaganih sprememb in dopolnitev zakona za leta vnaprej ni možna, so pa sredstva v višini 15 milijonov evrov za naslednji dve leti zagotovljena v državnem proračunu.

Državni svet opozarja na nujnost zagotavljanja ustreznega nadzora nad gospodarnostjo in namenskostjo porabe sredstev, ki jih bo Mestna občina Ljubljana kot glavno mesto in ne kot enota lokalne samouprave prejela na podlagi tega zakona.

* * *

Državni svet je ob obravnavi Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o glavnem mestu Republike Sloveniji sprejel dodaten

s k l e p:

Ker v javnosti zaradi medijskega poročanja o stanju zadolženosti slovenskih občin prevladuje prepričanje o njihovi prezadolženosti, čeprav jih je le nekaj preseglo zakonsko določeno mejo zadolženosti, Državni svet predlaga Vladi, da poda celovito informacijo o realnem stanju zadolženosti občin.

Državni svet
mag. Blaž Kavčič, l.r.
predsednik

Mnenje Državnega sveta k Predlogu zakona o razvojni podpori Pomurski regiji v obdobju 2010 - 2015 (ZRPPR1015) - nujni postopek

Državni svet Republike Slovenije je na 19. seji 21. 10. 2009, na podlagi druge alineje prvega odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije (Ur. l. RS, št. 33/91-I, 42/97, 66/2000, 24/03 in 69/04) sprejel naslednje

M N E N J E

k Predlogu zakona o razvojni podpori Pomurski regiji v obdobju 2010 - 2015 (ZRPPR1015) - nujni postopek

Državni svet **podpira** predlog zakona, saj je Pomurska razvojna regija glede na kazalce razvitosti ter z vidika ustavnega načela socialne države in solidarnosti z ljudmi v sedanji finančni in gospodarski krizi potrebna pomoči države.

Ob podpori pa Državni svet opozarja na odnos predlaganega zakona, s katerim se parcialno rešujejo razvojni problemi ene razvojne regije, do veljavnega Zakona o spodbujanju skladnega regionalnega razvoja (ZSRR-1), ki sistemsko ureja področje spodbujanja regionalnega razvoja kot temeljne sestavine razvojne politike v naši državi. Po mnenju Državnega sveta bi kazalo Predlog zakona o razvojni podpori v Pomurski regiji v obdobju 2010 - 2015 dopolniti z jasnejšo definicijo tega odnosa, da ne bi prišlo do diskriminacije ostalih manj razvitih statističnih oziroma razvojnih regij in subregij. Državni svet opozarja tudi na mnenje Zakonodajno pravne službe Državnega zbora, ki je ob podobnem mnenju opozorila, da predlog zakona ne določa meril ali pogojev, ki bi pomenili izjemo od uveljavljene ureditve v ZSRR-1.

Državni svet se strinja z mnenjem Zakonodajno pravne službe Državnega zbora, da bi predlog zakona z vidika ustavnega načela pravne države in enakosti pred zakonom lahko bil ustavno sporen, ker ne predstavlja sistemске zakonske ureditve področja regionalne razvojne politike. Po mnenju Državnega sveta pomeni nov koncept uresničevanja regionalne politike neke vrste nezaupnico veljavni ureditvi področja regionalne razvojne politike države. Državni svet pričakuje, da bosta Vlada in Služba Vlade za lokalno samoupravo in regionalno politiko pripravili oceno stanja in analizo za vse statistične oziroma razvojne regije ter na podlagi tega pristopili k pripravi sistemskih rešitev, saj se tudi ostale regije oziroma drugi deli Slovenije (npr. Bela krajina, Notranjsko - kraška regija) soočajo z razvojnimi problemi, ki so se v času finančne in gospodarske krize še povečali.

Državni svet opozarja na neustreznost predlaganega obdobja veljavnosti zakona do konca leta 2015, saj se ne ujema z obdobjem veljavnosti Regionalnega razvojnega programa Pomurske regije 2007 - 2013, ki naj bi predstavljal podlago za pripravo predvidenega Programa spodbujanja konkurenčnosti Pomurske regije v obdobju 2010 - 2015.

Po mnenju Državnega sveta bi se moral zakon dopolniti v smeri opredelitve večje vloge Regionalne razvojne agencije Pomurske regije in še posebej Sveta Pomurske razvojne regije, ki v skladu s sistemskim Zakonom o spodbujanju skladnega regionalnega razvoja predstavlja organ odločanja občin na ravni razvojne regije in s tem ključnega nosilca sprejemanja odločitev o razvojnih ciljih Pomurske regije. Hkrati Državni svet daje v preučitev predlog, da bi imela projektna pisarna Vlade, ki naj bi v Pomurski regiji delovala začasno, manjšo vlogo, saj bi tak pristop na eni strani pomenil večjo odgovornost lokalnega oziroma regionalnega okolja za

sprejete odločitve, na drugi strani pa korak od centralističnega k decentralističnemu načinu odločanja.

Glede na predlagan nabor ukrepov, predviden obseg sredstev in virov zanje se Državnemu svetu postavlja vprašanje, kolikšna bo dejanska dodana vrednost tega projekta za Pomurje ob že sprejetih ukrepih regionalne politike po Zakonu o spodbujanju skladnega regionalnega razvoja, obenem se tudi sprašuje, ali predlagane rešitve ne pomenijo le podvajanje že veljavnih razvojnih programov oziroma sprejetih razvojnih ukrepov.

Državni svet predlaga, da se sredstva, ki so predvidena za ustanavljanje regijskih središč, vlaganja v infrastrukturo in povrnitev plačanih prispevkov delodajalca za socialno varnost, ki so po našem mnenju nerealno ocenjena (69 milijonov evrov za 1000 novih delovnih mest), preusmerijo v spodbujanje tistih dejavnosti, ki so v Pomurju prepoznane kot naravne danosti oziroma prednosti (kmetijstvo, turizem, geotermalna energija).

Za Pomurje je ključnega pomena čim večje število neposredno ustvarjenih novih delovnih mest v čim krajšem obdobju v sektorjih, v katerih bodo prinesla večjo dodano vrednost. Ne glede na to pa razvojna podpora države brez sodelovanja ključnih nosilcev odločanja v regiji, ki bodo sposobni usmeriti razvojne spodbude v prave projekte, ne bo imela nobenega učinka na blaženje in odpravo težkih gospodarskih in socialnih razmer v Pomurju.

Glede na javno objavljene podatke o raziskavi v zvezi z znanjem učencev na pomurskih osnovnih šolah, Državni svet predlaga, da bi v okviru predvidenega medpodjetniškega izobraževalnega centra izvajali program dodatnega usposabljanja učiteljev v osnovnih šolah tako, da bi prenašali znanje (pedagoško, andragoško, strokovno) iz okolja z več znanja v okolje, kjer ga je manj.

Predloženo besedilo Zakona o razvojni podpori Pomurske regije v obdobju 2010 2015 naj se dopolni v smeri mnenja oziroma opozoril in konkretnih pripomb Zakonodajno pravno službe Državnega zbora, katere Državni svet podpira.

* * *

Za poročevalca je bil določen državni svetnik Darko Fras.

Državni svet
mag. Blaž Kavčič, l.r.
predsednik

Mnenje Državnega sveta k Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o igrah na srečo (ZIS-C) - druga obravnava

Državni svet Republike Slovenije je na 19. seji 21. 10. 2009, na podlagi druge alineje prvega odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije (Ur. l. RS, št. 33/91-I, 42/97, 66/2000, 24/03 in 69/04) sprejel naslednje

M N E N J E

k Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o igrah na srečo (ZIS-C) - druga obravnava

Državni svet je bil seznanjen z vsebino predloga zakona, s katero se spreminjajo in dopolnjujejo določena področja prirejanja iger na srečo. Predlog zakona opredeljuje bolj odgovorno prirejanje in igranje iger na srečo ter nadzor. Cilj predloga zakona je tudi zaščititi mladoletne in druge občutljive osebe pred škodljivimi vplivi in negativnimi posledicami igranja iger na srečo, uveljaviti družbeno odgovorno prirejanje iger na srečo ter povečati učinkovitost nadzora, zlasti na področju nedovoljenega prirejanja iger na srečo brez koncesije Vlade Republike Slovenije.

S predlogom zakona se odpravljajo tudi nepotrebne omejitve v poslovanju prirediteljev in koncesionarjev za prirejanje iger na srečo, ki posegajo v pristojnosti organov upravljanja teh družb. Natančneje so zapisane določbe zakona, ki so se ob izvajanju izkazale za nejasne ali nedorečene. Predlagana je tudi odprava omejitve, da so v lastniški strukturi prirediteljev in koncesionarjev, ki jim Vlada Republike Slovenije dodeli koncesijo za prirejanje iger na srečo, lahko udeležene le osebe evropskega gospodarskega prostora, saj ni tehtnih razlogov, da se ta omejitev ne odpravi med pristopnimi pogajanji Slovenije za vključitev v OECD.

Predlog zakona nadalje ureja tudi napitnine v igralnicah na način, da le te združujejo napitnine na igralnih mizah, pri avtomatih, blagajnah in recepcijah. Napitnina se šteje kot sestavni del prihodkov koncesionarja in se v celoti nameni za plače zaposlenih na podlagi delovne uspešnosti.

Predlog zakona je bil dne 24.6.2009 objavljen na spletni strani Ministrstva za finance za javno obravnavo. Pripombe in mnenja je posredovalo 17 deležnikov, ki večinoma izražajo svoja stališča do prirejanja iger na srečo ter predlagajo zlasti znižanje dajatev, spremembe delitve koncesijske dajatve ter zmanjšanje ali povečanje števila koncesij. Glede na to, da predlog zakona posega na določena področja prirejanja iger na srečo in se vprašanja lastništva koncesionarjev, števila dodeljenih koncesij, dajatev in njihove delitve proučujejo v okviru strategije razvoja dejavnosti iger na srečo, ki je v pripravi, te pripombe niso bile upoštevane. Upoštevana pa je bila večina pripomb deležnikov s področij in ciljev, ki so predmet tega predloga zakona.

V razpravi je bilo poudarjeno, da sta pripombe k predlogu zakona v zgoraj navedenem roku posredovala prireditelja klasičnih iger na srečo v Sloveniji, to sta Loterija Slovenija, d.d. in Športna Loterija, d.d., ki pa jih predlagatelj ni upošteval, ker smatra, da so posredovane pripombe predmet Strategije razvoja klasičnih iger na srečo, ki je po zagotovilu predlagatelja zakona v pripravi na Ministrstvu za finance.

Državni svet ob tem izrecno poudarja, da mora te pripombe predlagatelj proučiti in jih vgraditi v Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o igrah na srečo, ker bo s tem olajšano poslovanje prirediteljema klasičnih iger na srečo ter ustvarjeno več prihodkov za koncesijske dajatve.

Omenjene pripombe se nanašajo na področje tako imenovanih skupnih iger z drugim prirediteljem (npr. Euromillions), spletnih iger na srečo ter na določanje osnove za plačilo koncesijske dajatve. Predlog zakona zelo nejasno opredeljuje spletne igre na srečo in internet, kot zgolj prodajno pot. V primeru, da Loterija Slovenije prodaja Loto tudi preko interneta, ne moremo govoriti o tem, da je Loto spletna igra na srečo in upoštevati vse zahteve, ki jih zakonodajalec predpisuje za spletne igre na srečo, ker gre zgolj za eno od prodajnih poti. Način določanja osnove za koncesijsko dajatev predlog zakona spreminja samo za tako imenovane skupne igre, čeprav bi morali enotno opredeliti koncesijsko osnovo za vse igre in izenačiti osnovo za plačilo davka od iger na srečo. Stopnja koncesijske dajatve se predpisuje samo za internetne igre, ki jih prirejajo igralnice, medtem ko stopnja za internetne igre obeh loterij ni določena. Pri tako imenovanih skupnih igrah je potrebno dopolniti tudi določbe v zvezi z izvedbo žrebanj, skladov za dobitke ter nadzor.

Državni svet je opozoril na potrebo po takojšnjem sprejemu Strategije razvoja klasičnih iger na srečo, ki bi morala biti sprejeta že na osnovi 12. točke, 8. člena Zakona o igrah na srečo, ki je pričel veljati 3.6.1995. V letu 1997 je bila sprejeta Strategija posebnih iger na srečo, Strategije klasičnih iger na srečo pa še danes nimamo, zato se komisija upravičeno sprašuje, kje so vzroki in razlogi za tako dolgo odlašanje sprejema omenjene strategije.

Državni svet obžaluje, da predlagatelj v pripravo predloga obravnavanega zakona ni vključil invalidskih organizacij, ki so po 4. členu Zakona o invalidskih organizacijah obvezane sodelovati pri oblikovanju nacionalnih politik in ukrepov za zagotavljanje enakih možnosti in enake obravnave invalidov. Državni organi so na osnovi tega člena obvezani, da se posvetujejo in v pripravo zakonskih aktov vključijo predstavnike invalidskih organizacij (Nacionalni svet invalidskih organizacij Slovenije).

Državni svet pričakuje, da bo predlagatelj pri oblikovanju nadaljnjih sprememb in dopolnitev Zakona o igrah na srečo in pri izdelavi Strategije o klasičnih igrah na srečo upošteval javni interes in zagotovil monopol države, saj bo v primeru uvedbe anarhične liberalistične politike in kakršnih koli privatizacijskih teženj v zvezi s prirejanjem iger na srečo, znatno osiromašen državni proračun in onemogočeno financiranje programov invalidskih, športnih in drugih dejavnosti, ki jih zdaj država financira iz prihodkov iger na srečo.

Državni svet je izpostavil tudi vprašanje glede pravne podlage identifikacije igralcev in kontrole starosti igralcev pri spletnih igrah na srečo, saj dostop do spletnih iger na srečo ni dovoljen mladostnikom pod 18 let starosti.

Državni svet podpira konkretne pripombe Loterije Slovenije, z dne 18.9.2009, k 3. a, 40., 107., 108. ter 112. členu veljavnega zakona in predlaga Ministrstvu za finance, da jih prouči in vgradi v predlog zakona.

Državni svet podpira tudi amandmaja Nacionalnega sveta invalidskih organizacij Slovenije k dopolnitvi 3. a člena z novim 3. odstavkom v Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o igrah na srečo ter uvrstitev novega 12. a člena, ki z novim 2. odstavkom dopolnjuje sedanji 35. člen Zakona o igrah na srečo.

* * *

Za poročevalca je bil določen državni svetnik Boris Šuštaršič.

Državni svet
mag. Blaž Kavčič, l.r.
predsednik

Mnenje Državnega sveta k Predlogu zakona o medicinskih pripomočkih (ZMedPri)- druga obravnava

Državni svet Republike Slovenije je na 19. seji 21. 10. 2009, na podlagi druge alineje prvega odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije (Ur. l. RS, št. 33/91-I, 42/97, 66/2000, 24/03 in 69/04) sprejel naslednje

M N E N J E

k Predlogu zakona o medicinskih pripomočkih (ZMedPri)- druga obravnava

Državni svet je bil seznanjen z vsebino predloga zakona, ki uvaja številne spremembe evropskega pravnega reda, ki ureja medicinske pripomočke. Tako posodablja opredelitve posameznih pojmov, bolj jasno razmejuje medicinske pripomočke od drugih izdelkov (zdravila, osebna varovalna oprema), opredeljuje sodelovanje držav članic med seboj in z Evropsko komisijo. Natančneje določa bistvene zahteve za medicinske pripomočke, ki upoštevajo najnovejša spoznanja razvoja in tehnologije in v zvezi s tem postopke ocenjevanja njihove skladnosti. Predlog zakona vzpostavlja organ, ki ugotavlja skladnost medicinskega pripomočka (priglašeni organ). Posebej je izpostavljeno spremljanje zapletov z medicinskimi pripomočki in določitev enega centa za zbiranje in vrednotenje poročil o zapletih (Javna agencija RS za zdravila in medicinske pripomočke).

Predlagatelj je posebej izpostavil vprašanje dostopnosti do medicinskih pripomočkov, ki ga ta predlog zakona ne razrešuje in je zagotovil, da v kolikor se bo pri implementaciji zakona pokazalo potrebno, bo Ministrstvo za zdravje s tem v zvezi pripravilo novelo zakona.

Državni svet je prejel konkretno pripombo Trgovinske zbornice Slovenije na 7. točko 53. člena, kjer bi bilo potrebno na koncu besedila dodati nov stavek, da mora minister za zdravje določiti seznam medicinskih pripomočkov, ki se lahko prodajajo v drugih prodajalnah. Predlagatelj se s tem dopolnilom ne strinja, ker bi s takim seznamom država prevzela odgovornost glede varnosti izdelka, ki je po Direktivi 2007/47/ES in predlogu tega zakona v odgovornosti proizvajalca. Prav tako pa je tudi v nasprotju z Direktivo o prostem prometu blaga in storitev .

Predlagatelj je soglašal, da Trgovinska zbornica Slovenije skupaj z Ministrstvom za zdravje pripravi novo konkretno pripombo k 53. členu predloga zakona, v kateri bo jasno opredeljen promet z medicinskimi pripomočki na drobno z vidika zdravja in pravne varnosti pacientov in potrošnikov. Popolnoma jasno in nedvoumno je potrebno določiti, kateri medicinski pripomočki se morajo prodajati v lekarnah, specializiranih prodajalnah in drugih prodajalnah, v katerih mora kupec dobiti popolne informacije o načinu uporabe in delovanju medicinskega pripomočka. Medicinski pripomočki so sestavni del medicinske znanosti in zaokrožujejo postopek zdravljenja, rehabilitacije in vrnitev pacienta oz. potrošnika v normalno življenje, zato se ne morejo prodajati v marketih, kioskih itd.

Državni svet je bil seznanjen tudi s konkretno pripombo državnega svetnika za področje socialnega varstva Borisa Šuštaršiča, k 3. členu obravnavanega predloga zakona, v kateri predlaga, da se naj 2. alineja 1. odstavka 3. člena razčleni v dve ločeni alineji, od katerih se prva, to je spremenjena 2. alineja glasi:

> - diagnosticiranje, spremljanje, zdravljenje, medicinska rehabilitacija posledic poškodb ali okvar <, druga, to je nova 3. dopolnjena alineja pa naj se glasi:> - nadomestitev okvare ali invalidnosti zaradi obnovitve funkcioniranja v fizičnem in socialnem okolju <.

Sedanja 2. alineja se glasi: diagnosticiranje, spremljanje, zdravljenje, lajšanje posledic poškodb ali okvar ali zmanjšanje okvare ali invalidnosti. V prvem delu te alineje je dikcija besedila taka, da je razumljiva in ne omogoča poljubne interpretacije. V drugem delu dikcije, ko je govora o zmanjšanju okvare ali invalidnosti pa sploh ni opredeljeno, kaj je v bistvu mišljeno, saj sedanje medicinsko znanje in izkustvena praksa omogočata v smislu tako imenovanega >zmanjšanja okvare ali invalidnosti< zgolj določene posege na nivoju nevrobioloških korekcij oziroma transplantacije nadomestnega tkiva ali organa. To pa je že natančno določeno v prvem delu prvotne oziroma spremenjene 2. alineje, v kateri se neustrezno besedo >lajšanje< nadomesti s primernejšo oznako >medicinska rehabilitacija<.

Predlagana nova 3. alineja pa je v svojem pomenskem smislu razumljivo definirana, kajti pri finalnih telesnih okvarah (ko sta zaključeni zdravljenje in medicinska rehabilitacija) ali kompleksni invalidnosti (to je skupnih učinkih v razmerju med telesno okvaro in družbenim okoljem) pa je možno z medicinskimi tehničnimi) pripomočki nadomestiti (kompenzirati) določene učinke okvar ali invalidnosti. In pri tem je treba jasno povedati, da gre za obnovo funkcioniranja človeka v fizičnem in socialnem okolju, kakor je to opredeljeno v Mednarodni klasifikaciji funkcioniranja, invalidnosti in zdravja, ki jo je sprejela Svetovna zdravstvena organizacija (WHO).

Vodja sektorja za zdravstveno varstvo ogroženih skupin prebivalstva na Ministrstvu za zdravje, dr. Luj Šprohar, to konkretno pripombo podpira saj meni, da morajo biti dikcije zakona logične in funkcionalne.

Da je taka oblika opredelitve uporabe medicinskih pripomočkov ustrezna je potrdil tudi prof. dr. Anton Zupan na Institutu Republike Slovenije za rehabilitacijo.

Predsednik Zveze društev *slepih in slabovidnih* Slovenije in predstavnik Nacionalnega sveta invalidskih organizacij Slovenije, gospod Tomaž Wraber, ki tudi podpira tako dopolnjeno dikcijo 3. člena, je predlagal še dopolnitev 3. člena v 5. vrstici, kjer bi bilo potrebno za besedo "**terapevtske**" dodati še "**in rehabilitacijske namene**". Medicina ima namreč tri glavne naloge: preventivo, kurativo in rehabilitacijo. Pojem zdravja namreč ni samo sebi namen, temveč je namenjeno življenju in terapija ima namen človeka vrniti v življenje. Nadalje je opozoril na problem, ki ga imajo slepi s prebiranjem vladnih in parlamentarnih gradiv, to je predlogov zakonov in drugih aktov, ki so objavljena v **pdf** obliki, ki jo slepi ne morejo prebrati. V kolikor bi jih objavljali v **wordu** ali **html** obliki z govorcem, ki so ga razvili na Institutu Jožef Štefan in so ga ponudili tudi ministrstvu, bi slepim olajšali seznanjanje z vladnimi in parlamentarnimi gradivi.

Državnemu svetu je bil dan tudi predlog, da bi se v 3. člen umestilo tudi preventivno dejavnost.

* * *

Za poročevalca je bil določen državni svetnik Boris Šuštaršič.

Državni svet
mag. Blaž Kavčič, l.r.
predsednik

Mnenje Državnega sveta k Štirinajstemu rednemu letnemu poročilu Varuha človekovih pravic Republike Slovenije za leto 2008

Državni svet Republike Slovenije je na 19. seji 21. 10. 2009, na podlagi druge alineje prvega odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije (Ur. l. RS, št. 33/91-I, 42/97, 66/2000, 24/03 in 69/04) sprejel naslednje

M N E N J E

k Štirinajstemu rednemu letnemu poročilu Varuha človekovih pravic Republike Slovenije za leto 2008

Državni svet podpira Štirinajsto redno letno poročilo Varuha človekovih pravic Republike Slovenije za leto 2008.

Državni svet podpira ugotovitve Varuha, da je bilo na področju varovanja človekovih pravic veliko doseženo s sprejetjem Zakona o preprečevanju nasilja v družini (Uradni list RS št. 16/2008), ki je pričel veljati s 1.3.2008. S sprejemom tega zakona smo posamezniki kot tudi družba bolj ozaveščeni o pojavih nasilja, ki jih začnemo prepoznavati in postopoma tudi odpravljati. Državni svet Republike Slovenije je skupaj z Zvezo društev upokoencev Slovenije ob aktivnem sodelovanju Varuha, že 17.6.2008, organiziral posvet "Kaj bomo skupaj storili za preprečevanje nasilja in zlorab nad starejšimi osebami?", na podlagi katerega je pripravil 19 zaključkov in jih posredoval pristojnim institucijam.

Naslednje pomembno področje je področje duševnega zdravja in s sprejemom Zakona o duševnem zdravju (Uradni list RS št. 77/2008), za katerega sprejem se je na svojih sejah zavzemal Državni svet in s tem v zvezi podprl pobudo društev in svojcev oseb s težavami v duševnem zdravju. Zakon se je pričel uporabljati 12.8.2009, in bi moral urejati številna odprta vprašanja s tega področja, vendar po navedbah Varuha, nekatera zakonska določila niso dovolj domišljena in obstaja možnost, da bo zakon povzročal nove kršitve človekovih pravic (postopki pred sodiščem so zapleteni in sodišča so naletela na velike težave pri prisilni hospitalizaciji bolnikov). V zvezi s tem zakonom bi bilo potrebno zakonske rešitve predstaviti predvsem psihiatrom, ki imajo na zakon veliko pripomb. Potrebno je tudi čim prej sprejeti Nacionalni program varovanja duševnega zdravja in podzakonske predpise.

Državni svet ugotavlja, da se je z uveljavitvijo Zakona o pacientovih pravicah (Uradni list RS št. 15/2008), z dnem uporabnosti 26.8.2008, število pritožb s tega področja zmanjšalo.

Državni svet podpira ugotovitve Varuha, da se na socialnem področju povečuje stopnja revščine v Sloveniji. Varuh je pod pokroviteljstvom Predsednika Republike Slovenije, ob sodelovanju Državnega sveta Republike Slovenije že 20.5.2008 organiziral posvet z naslovom "Revščina in človekove pravice", katerega namen je bil opozoriti na naraščajoči pojav revščine. Ob pripravi posveta se še ni vedelo, da se brezposelnost, kriza in recesija tako zelo povečujejo. Varuh je že takrat napovedal določene probleme in težave, še preden jih je zaznal državni aparat in opozarjal, da se je potrebno te problematike lotiti interdisciplinarno. Državni svet podpira priporočilo Varuha človekovih pravic Vladi Republiki Slovenije, da pripravi analizo ustreznosti določitve minimalnih življenjskih stroškov, pridobitev podatkov o realni stopnji revščine v Sloveniji ter oblikuje in sprejme nacionalno strategijo za odpravo revščine in njenih pojavnih oblik.

Državni svet predlaga, da Varuh v skladu z določilom 2. člena Ustave Republike Slovenije, Pravil mednarodne organizacije dela (ILO), Uredbe o ratifikaciji Konvencije št. 92 Mednarodne organizacije dela, prouči družbeni pojav samozaposlovanja tako imenovanih "socialnih podjetnikov" v Sloveniji. Število le-teh iz dneva v dan narašča in Vlada Republike Slovenije bi morala takoj sprejeti ustrezne ukrepe in zagotoviti varstvo človekovih pravic tem delavcem. Državni svet poudarja, da je Vlada Republike Slovenije dolžna ustvarjati pogoje, v okviru katerih bodo delodajalci zaposlovali delavce za nedoločen in določen čas.

Državni svet opozarja na nov družbeni pojav samozaposlovanja tako imenovanih "socialnih podjetnikov" v Sloveniji. Ta družbeni pojav pomeni odkrito diskriminacijo in direktno kršitev človekovih pravic, predvsem pa kršitev 66. člena Ustave Republike Slovenije, ki ureja varstvo dela in glasi: "Država ustvarja možnosti za zaposlovanje in za delo ter zagotavlja njuno zakonsko varstvo".

V Sloveniji beležimo približno 48.000 samozaposlenih podjetnikov, ki so uspešni v svojem poklicu in ga opravljajo v skladu z zakonskimi predpisi. Poleg te skupine pa so se v registru samozaposlenih znašle osebe, ki nimajo možnosti, da se zaposlijo pri delodajalcih, temveč so jih ti prisilili, da pridobijo status samozaposlene osebe, s katero potem sklenejo delovno pogodbo. Te oblike zaposlitve predstavljajo vstop v delovno razmerje brez ustrezne socialne in zdravstvene varnosti, saj ti samozaposleni ne prejemajo bolniških nadomestil, nadomestila za prevoze in prehrano, regresov, nimajo pravice do izobraževanja, nimajo možnosti za pridobitev stanovanj, ne pravice do stavke itd. Na ta način slovenski delodajalci izkoriščajo stisko nemočnih delavcev. Ta pojav je sicer razširjen v vsej Evropi, vendar najvišji porast dosega prav v Sloveniji. Evropske analize o takih umetnih oblikah samozaposlovanja (o tako imenovanih "socialnih podjetnikih") kažejo, da ti načini zaposlovanja vodijo prebivalstvo v revščino.

Državni svet nadalje ugotavlja, da so s sprejemom Zakona o ratifikaciji Konvencije o pravicah invalidov in Izbirnega protokola h Konvenciji o pravicah invalidov (Uradni list RS št. 10/2008), z veljavnostjo 16.4.2008, zagotovljene dolgoročne usmeritve za razvoj socialnega varstva in ustvarjanja enakih možnosti za invalide. Ugotovljeno pa je, da invalidi težko uveljavljajo pravico do invalidnine ali nadomestila za telesno okvaro. Za telesno okvaro se po predpisih s področja invalidskega zavarovanja štejejo le tiste okvare, ki so vnaprej določene s posebnim seznamom. Nazadnje je bil tak seznam uveljavljen v letu 1983 s Sporazumom o seznamu telesnih okvar (Uradni list SFRJ, št. 38/83 in 66/89). Kljub vsakoletnemu opozarjanju Varuha na odsotnost popolnejšega oziroma posodobljenega seznama telesnih okvar, pa Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve in Ministrstvo za zdravje, le-tega ne izdelata.

Državni svet obžaluje, da Varuh ni upošteval mnenja Državnega sveta Republike Slovenije v zvezi z letnim poročilom Varuha za leto 2007, ki ga je sprejel na 11. seji, 19. 11. 2008, v katerem je opozoril na nesistematičnost in dihotomijo pri uporabi nekaterih pravih terminov.

Varuh kljub dobronamernim opozorilom Državnega sveta Republike Slovenije še naprej vztraja na različnih izrazih za besedo ("disable person" slovenski prevod "invalid" in "disability" slovenski prevod "invalidnost" - vir: Evrokorpus: vzporedni korpusi prevodov). V besedilu štirinajstega rednega letnega poročila Varuha se pojavljajo razni izrazi za besedo "invalid", kot n.pr.:

"oseb s posameznimi oblikami invalidnosti oz. hendikepiranosti" - 16. stran

"invalidov in hendikepiranih" - 20. stran

"invalidne osebe" - 30. stran

"potrebam volivcev z invalidnostmi" - 31. stran

"osebe z invalidnostmi" - 31. stran
"otroka z invalidnostmi" - 42. stran
"invalidnih oseb" - 45. stran
"oseb z invalidnostmi" - 54. stran
"oseb z invalidnostjo" - 54. stran.

Nadalje Državni svet ugotavlja, da je Varuh človekovih pravic na strani 54, pod poglavjem 2.2.5, vzpostavil omalovažujoč odnos do mednarodnega akta, to je Zakona o ratifikaciji Konvencije o pravicah invalidov in Izbirnega protokola h Konvenciji o pravicah invalidov, saj ga je označil, da je na več mestih nenatančen in na določenih mestih celo zavajajoč ter uporablja zanj različne oznake:

"Zakon o ratifikaciji Konvencije OZN o pravicah invalidov" - 16. stran
"na ratifikacijo Mednarodne konvencije o pravicah invalidov" - 29. stran
"nova Konvencija OZN o pravicah invalidov" - 44. stran.

Državni svet izraža prepričanje, da bo Varuh svoje poročilo v tem delu popravil, upoštevajoč enotno izrazoslovje "invalid" ter pravilne nazive mednarodnega dokumenta ter dosledno upošteval mnenje Državnega sveta Republike Slovenije, ki se zavzema za izvajanje kulturološkega družbenega odnosa do invalidov in njihovih reprezentativnih invalidskih organizacij.

Državni svet predlaga, da Varuh človekovih pravic v svoje poročilo vključi pojav globalizacije z vidika kršitev človekovih pravic. Državni svet je v zvezi s tem pripravil dokument, v katerem je skušal opredeliti vzroke in posledice finančne in ekonomske krize v svetu in pri nas, ki je povezana z globalizacijo gospodarstva. Kontekst delovanja Evropske unije v 21. stoletju zaznamujeta dva temeljna izziva. Globalizacija ob hkratnem upadanju produktivnosti evropskega gospodarstva in staranje evropskega prebivalstva. Poleg tega pa se države EU srečujejo tudi s problemi varstva okolja, ki zaradi podnebnih sprememb postajajo vse bolj pereči, ter zagotavljanjem varne preskrbe z energijo. Z Lizbonsko strategijo je bilo načrtanih vrsto pomembnih reform tako na nacionalni kot na evropski ravni, vendar niso dale ustreznih rezultatov. Ekonomske analize kažejo, da je pospešeno zapiranje delovnih mest v Evropi v zadnjih 10 letih in prenos teh delovnih mest v Azijo in na Kitajsko, občutno povečalo dobičke multinacionalk, socialni in okoljski stroški pa so ostali na bremenih nacionalnih gospodarstev in davkoplačevalcev. Tako so se evropske države znašle v situaciji, ko morajo zavarovati in ohraniti konkurenčnost svojega nacionalnega gospodarstva, konkurenčnost Evropske unije, ob dejstvu, da želijo evropske vlade ohraniti kakovost življenja državljanov, ki naj jo predstavljata blagostanje in svoboda. Globalizacija je večini prebivalstva na zemlji ti dve pomembni kvaliteti življenja odvzela.

Državni svet predlaga, da naj Vlada Republike Slovenije aktivneje zagotavlja take gospodarske in življenjske pogoje, v katerih se bo lahko Slovenija razvijala v družbo z visoko stopnjo moralnih in etičnih vrednot, družbo brez velikega razslojevanja, družbo z močnim srednjim slojem, ki bo sposoben medse vključiti šibkejši in poskrbeti za najrevnejše. Zaustaviti je potrebno nemoralno in neetično delovanje lastnikov kapitala in vzpostaviti državljanom dostojne ekonomske in socialne pogoje za življenje.

Državni svet predlaga Varuhu, da naj se v svojem poročilu opredeli do negativne družbene klime, ki se kaže v nezaupanju mladih v prihodnost, v prepričanju mladih, da bodo na starost živeli brez pokojnin, v medijskem širjenju pretežno negativnih informacij, v brezkompromisni tekmovalnosti na eni strani in popolni nemoči in brezupu ljudi na drugi strani. Varuh človekovih

pravic naj bi s tem v zvezi opredelil pravico do gotovosti, ki bi jo morala prebivalstvu zagotoviti predvsem Vlada Republike Slovenije z vzpostavitvijo socialne in pravne države, v kateri bo državljanom zagotovljena pravica do dela in do socialne varnosti.

Državni svet poudarja potrebo po dobronamerni, pravilni komunikaciji, ki jo moramo razvijati med seboj, predvsem na področju zdravstvenega varstva se srečujemo s to problematiko, saj kljub visoki izobrazbeni stopnji zdravnikov in zdravstvenega osebja, ne najdemo ustrezne komunikacije v odnosu do bolnikov. Ozavestiti bi morali pomembnost skrbi za lastno zdravje in organizirati kakovosten in dolgoročno vzdržen sistem zdravstvenega varstva, v katerem bo pacient partner v odnosu do zdravnika in drugih zdravstvenih sodelavcev, seznanjen s svojimi pravicami in tudi dolžnostmi.

* * *

Za poročevalca je bil določen državni svetnik Bogomir Vnučec.

Državni svet
mag. Blaž Kavčič, l.r.
predsednik

101. člen Ustave Republike Slovenije

Državni svet je na 18. seji, dne 16. 9. 2009, na podlagi 101. člena Ustave Republike Slovenije (Uradni list št. 33I/1991-I, 42/1997, 66/2000, 24/2003, 69/2004, 69/2004, 69/2004, 68/2006) sprejel

SPREMEMBO IN DOPOLNITEV POSLOVNIKA DRŽAVNEGA SVETA (Uradni list RS, 70/08)

BESEDILO ČLENOV

1. člen

V Poslovniku Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08) se v tretjem odstavku 15. člena beseda "predsedniku" nadomesti z besedo "vodji".

2. člen

Drugi odstavek 69. člena se črta.

3. člen

Za 75. členom se doda nov 75.a člen, ki se glasi:

"75.a člen

(1) Osem državnih svetnikov, komisija ali interesna skupina lahko da pisno pobudo za sprejem odločilnega veta ali zahteve za razpis referendum.

(2) Pobuda iz prejšnjega odstavka, ki izpolnjuje pogoje, določene s tem poslovnikom, se uvrsti na dnevni red seje državnega sveta brez razprave in glasovanja.

(3) Če državni svet po opravljeni razpravi ne sprejme odločilnega veta ali zahteve za razpis referendum, pobude iz prvega odstavka tega člena za isti zakon ni mogoče ponovno obravnavati."

4. člen

V tretjem odstavku 93. člena se besedi "predlog razlage" nadomestita z besedo "razlago", za besedama "državnega svetnika" se doda vejica in besedi "interesne skupine".

Dodata se nova četrti in peti odstavek, ki se glasita:

"(4) Državni svet sprejme avtentično razlago poslovnika.

(5) Razlaga poslovnika in avtentična razlaga poslovnika se sprejmeta z večino glasov vseh članov."

5. člen

Te spremembe in dopolnitve poslovnika začnejo veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

OBRAZLOŽITEV:

K 1. členu:

Gre za redakcijski popravek. Interesna skupina nima predsednika, ampak vodjo, zato se ustrezno popravi izraz v odstavku.

K 2. in 3. členu:

Prvi odstavek 68. člena določa, da lahko pisno pobudo za sprejem akta Državnega sveta dajo vsak državni svetnik, komisija ali interesna skupina. To velja za vse akte Državnega sveta, ki so opredeljeni v prvem odstavku 67. člena. To so mnenja o zadevah iz pristojnosti Državnega zbora, odločilni veti, zahteve za razpis referendumov, zahteva za parlamentarno preiskavo, zahteve za začetek postopka pred ustavnim sodiščem o ustavnosti in zakonitosti akta, poslovnik Državnega sveta, predloge finančnega in kadrovskega načrta Državnega sveta, predloge zakonov, predloge avtentičnih razlag zakonov in sklepe. Poslovnik v drugem odstavku 69. člena določa, da je za obravnavo pobude državnega svetnika za sprejem odločilnega veta ali zahteve za razpis referendumov na seji državnega sveta potrebna podpora najmanj osmih državnih svetnikov. Določba je specialna in predstavlja izjemo od splošne določbe v prvem odstavku 68. člena, vendar se izjema nanaša le na obravnavo enega predlagatelja t.j. državnega svetnika. Če da pobudo za odločilni veto oziroma za zahtevo za razpis referendumov državni svetnik, le-te ni mogoče obravnavati, dokler je ne podpre še drugih sedem državnih svetnikov. Slednje pa poslovnik ne določa za ostala dva predlagatelja iz 68. člena, to sta komisija in interesna skupina. Izjema v drugem odstavku 69. člena se torej nanaša le na obravnavo zadeve in ne na to, kdo je lahko predlagatelj pobude. Predlagatelji so tudi v primeru pobude za odločilni veto in za zahtevo za razpis referendumov trije, kot določa 68. člen, vendar pa pobude državnega svetnika ni mogoče obravnavati, dokler podpisnikov pobude za odločilni veto ni osem. Za obravnavo pobude interesne skupine ali komisije Državnega sveta torej ni potrebna podpora osmih državnih svetnikov.

Pobudi za odločilni veto in zahtevo za razpis referendumov sta vezani na kratek, sedemdnevni rok in imata za posledico sklic izredne seje Državnega sveta znotraj navedenega roka. Zaradi tega je za obravnavo pobude za odločilni veto in za zahtevo za razpis referendumov določena podpora več državnih svetnikov. Če bi takšno pobudo lahko vložil tudi samo en državni svetnik, bi to pomenilo, da bi en sam državni svetnik lahko od predsednika Državnega sveta zahteval sklic izredne seje znotraj navedenega roka. Zaradi tega je za obravnavo pobude za odločilni veto in za zahtevo za razpis referendumov določena podpora več državnih svetnikov. Če bi takšno pobudo lahko vložil tudi samo en državni svetnik, bi to pomenilo, da bi en sam državni svetnik lahko od predsednika Državnega sveta zahteval sklic izredne seje v roku, ki je krajši od sedem dni. Takšne posledice nima npr. pobuda državnega svetnika za zakonodajno iniciativo, saj odločanje o pobudi za zakonodajno iniciativo ni vezano na rok in lahko takšno pobudo predsednik Državnega sveta uvrsti na dnevni red naslednje redne seje.

Da bi bilo besedilo poslovnika čim bolj nedvoumno, se drugi odstavek 69. člena poslovnika črta, njegova vsebina pa se zelo natančno zapiše v prvi odstavek novega 75. a člena. V skladu s prvim odstavkom 75.a člena lahko da osem državnih svetnikov, komisija ali interesna skupina pisno pobudo za sprejem odločilnega veta ali zahteve za razpis referendumov.

Namen drugega odstavka 75.a člena je, da se omogoči državnim svetnikom razpravljati o vsebini pobude za odločilni veto oziroma zahtevo za razpis referendumov. Sklic seje s predlogom dnevnega reda pripravi predsednik Državnega sveta po posvetu s kolegijem. Državni svet pri določanju dnevnega reda najprej odloča o predlogih, da se posamezne zadeve umaknejo iz dnevnega reda, nato pa o predlogih, da se dnevni red razširi. V primeru, ko je dnevni red že

sklicane seje razširjen s pobudo za odločilni veto oz. zahtevo za razpis referendum, lahko predlagatelj razširitev na seji Državnega sveta ustno obrazloži, vendar sme obrazložitev trajati največ pet minut. O razširitvi dnevnega reda in o utemeljenosti vsakega predloga za razširitev odloča Državni svet brez razprave. Tako lahko pride do situacije, ko Državni svet ne potrdi razširitve dnevnega reda in v takšnem primeru se o vsebini pobude ne razpravlja. Tako dejansko ne pride do vsebinskega odločanja. Podobno velja tudi za primer, ko državni svetniki na seji izglasujejo umik pobude za odločilni veto ali zahtevo za zakonodajni referendum in se o njej tako sploh ne razpravlja.

Predlagana ureditev določa, da se takšna pobuda uvrsti na dnevni red seje državnega sveta brez razprave in glasovanja. Pobuda, ki bo vsebovala vse poslovniške pogoje, se bo uvrstila neposredno v dnevni red in državni svetniki ne bodo mogli odločati o tem, ali jo bodo obravnavali ali ne in ne bodo mogli izglasovati njenega umika. Odločilni veto ter zahteva za razpis referendum sta najmočnejši pristojnosti Državnega sveta, zato mora biti predlagateljem in ostalim državnim svetnikom dana možnost, da o pobudi razpravljajo.

Državni svetniki odločajo o odločilnem vetu ali zahtevi za razpis referendum na sejah Državnega sveta. Državni svet sprejme odločitev z večino opredeljenih glasov navzočih državnih svetnikov, kadar z ustavo ali s poslovnikom ni določena drugačna večina. Če Državni svet ne sprejme odločilnega veta oziroma zahteve za razpis referendum, to pomeni da predsednik ne more pobude za isti zakon uvrstiti na dnevni red naslednje redne ali izredne seje. Predlagana ureditev v tretjem odstavku preprečuje, da bi pobudniki ponovno vložili pobudo za odločilni veto ali zahtevo za razpis referendum, potem ko jo je državni svet enkrat že zavrnil.

K 4. členu

Kadar ne poteka seja Državnega sveta, daje razlago poslovnika komisija, pristojna za vprašanja v zvezi s poslovnikom. Popravek iz tretjega odstavka je redakcijske narave, saj komisija za poslovnik ne daje predlog razlage, ampak kar razlago. Pobudniki iz istega odstavka so razširjeni, tako da lahko poleg državnega svetnika in komisije da pobudo za razlago poslovnika tudi interesna skupina. Razlaga poslovnika je sprejeta, če zanjo glasuje večina vseh članov komisije, pristojne za vprašanja v zvezi s poslovnikom.

V poslovnik je po novi ureditvi sprejeta tudi avtentična razlaga poslovnika. To sprejme Državni svet, ki je organ, ki sprejme poslovnik. V posameznem primeru bo torej od državnih svetnikov odvisno, ali bodo zadovoljni z razlago komisije, ali pa bodo zahtevali razlago Državnega sveta, ki bo predstavljala avtentično razlago. V obeh primerih se bosta razlaga in avtentična razlaga sprejemali z večino vseh državnih svetnikov, ki je določena v Ustavi za sprejem Poslovnika Državnega sveta.

K 5. členu

Člen določa začetek veljavnosti poslovnika.

Državni svet
mag. Blaž Kavčič, l.r.
predsednik

44. člen Zakona o javnih uslužbencih in 67. člen Poslovnika Državnega sveta

Na podlagi 44. člena Zakona o javnih uslužbencih (ZJU-UPB3; Ur.l. RS, št. 63/2007 in št. 65/2008) in 67. člena Poslovnika Državnega sveta - PoDS-1 (Ur. l. RS, št. 70/2008) je Državni svet Republike Slovenije na 18. seji, dne 16. septembra 2009 sprejel naslednji

KADROVSKI NAČRT SLUŽBE DRŽAVNEGA SVETA ZA LETI 2010-2011

UVOD

Zakon o javnih uslužbencih (ZJU-UPB3; Ur.l. RS, št. 63/2007 in št. 65/2008) v 42. členu določa, da se s kadrovskim načrtom prikaže dejansko stanje zaposlenosti in načrtovane spremembe v številu javnih uslužbencev za obdobje dveh let.

Predlog kadrovskega načrta se pripravi glede na proračunske možnosti, predviden obseg nalog in program dela, ki določa:

- predvideno ciljno stanje zaposlenosti po delovnih mestih, za katere se sklene delovno razmerje za nedoločen čas,
- predvidene zaposlitve za določen čas,
- predvideno zmanjšanje/povečanje števila delovnih mest ali prestrukturiranje delovnih mest,
- najvišje možno število pripravnikov, dijakov in študentov na praktičnem usposabljanju.

V skladu z 8. členom Pravilnika o vsebini in postopkih za pripravo in predložitev kadrovskih načrtov (Ur.l. št. 60/2006, 83/2006 in 70/2007), se navede število zaposlenih na dan 31.12. preteklega leta, dovoljeno število zaposlenih na dan 31.12. iz kadrovskega načrta za tekoče leto in predlog dovoljenega števila zaposlenih za naslednji dve proračunski leti.

Dovoljeno število zaposlenih za posamezno leto se določi v skupnem številu, ki obsega vse zaposlene, za katere se sredstva za plače in druge prejemke zagotavljajo iz proračuna. Dovoljeno število zaposlenih vključuje:

- število funkcionarjev,
- število zaposlenih za nedoločen čas, preračunano na polni delovni čas,
- število zaposlenih za določen čas, razen tistih, ki nadomeščajo začasno odsotne javne uslužbence (in se sredstva za plačo refundirajo), preračunano na polni delovni čas.

Med proračunskim obdobjem se kadrovski načrt lahko spremeni, če pride do trajnega ali začasnega povečanja obsega dela, ki ga ni mogoče opraviti z obstoječim številom javnih uslužbencev in so zagotovljena finančna sredstva za nove zaposlitve.

Dejansko stanje zaposlenosti v Državnem svetu na dan 31.12.2008

Tabela 1: Kadrovski načrt službe Državnega sveta za leto 2008 in realizacija na dan 31.12.2008

Državni svet Republike Slovenije	Št. zaposlenih na dan 31.12.2008 (dovoljeno število v kadrovskem načrtu za leto 2008)				Dejansko število zaposlenih, preračunano na polni delovni čas na dan 31.12.2008			
	Število funkcionarjev	Št.zap.za nedoločen čas	Št.zap.za določen čas	Skupaj	Število funkcionarjev	Št.zap.za nedoločen čas	Št.zap.za določen čas	Skupaj
	1	24	3	28	1	23	1+1*	25+1*
SKUPAJ	1	24	3	28	1	23	1+1*	25+1*

Obrazložitev

Na podlagi sprejetega kadrovskega načrta za leto 2008 in 2009 (št. 441-01/93-2 z dne 19.9.2007), je bilo v letu 2008 načrtovano število zaposlenih 28 in sicer: 23 uradniških delovnih mest za nedoločen čas, 1 strokovno-tehnično delovno mesto za nedoločen čas, 1 zaposlitev za določen čas na področju mednarodnega sodelovanja in predsedovanja EU za 7 mesecev, 2 zaposlitvi za določen čas - pripravnika ter 1 funkcionarsko delovno mesto.

Skupno je bilo na dan 31.12.2008 v službi Državnega sveta zaposlenih 25+1* javnih uslužbencev od tega je 1 zaposlitev za določen čas, zaradi začasno povečanega obsega dela in 1 funkcionarsko delovno mesto ter 1* zaposlitev za nadomeščanje porodniškega dopusta.

* Zaposlitev za določen čas se ne šteje kot 1 zaposlitev, ker gre za nadomeščanje odsotnosti zaradi porodniškega dopusta. Javna uslužbenka, ki je na porodniškem dopustu je že vključena v kadrovski načrt.

Dejansko stanje zaposlenosti v Državnem svetu v prvem polletju 2009 (na dan 30.6. 2009)

Tabela 2: Kadrovski načrt službe Državnega sveta za prvo polletje 2009 in realizacija na dan 30.6.2009

Državni svet Republike Slovenije	Št. zaposlenih na dan 31.12.2009 (dovoljeno število v kadrovskem načrtu za leto 2009)				Dejansko število zap., preračunano na polni delovni čas na dan 30.06.2009			
	Število funkcionarjev	Št.zap. za nedoločen čas	Št. zap. za določen čas	Skupaj	Število funkcionarjev	Št.zap.za nedoločen čas	Št.zap. za določen čas	Skupaj
	1	24	2	27	1	23	3+1*	27+1*
SKUPAJ	1	24	2	27	1	23	3+1*	27+1*

Obrazložitev

V skladu s sprejetim kadrovskim načrtom za leti 2008 in 2009 (št. 441-01/93-2 z dne 19.9.2007) je bilo na dan 30.06.2009 v službi Državnega sveta Republike Slovenije zaposlenih 27+1* javnih uslužbencev in sicer 23 za nedoločen čas, 4 za določen čas (od tega je 1 zaposlitev za določen čas, zaradi začasno povečanega obsega dela, 2 zaposlitvi za opravljanje pripravništva z univerzitetno izobrazbo in 1 funkcionarsko delovno mesto) ter 1* zaposlitev za nadomeščanje porodniškega dopusta.

Skupno je bilo na dan 30.6.2009 zaposlenih 27+1* javnih uslužbencev, kar je skladno s številom v kadrovskem načrtu določenih zaposlitev za leto 2009, to je 27 zaposlenih.

* Zaposlitev za določen čas se ne šteje kot 1 zaposlitev, ker gre za nadomeščanje odsotnosti zaradi porodniškega dopusta. Javna uslužbenka, ki je na porodniškem dopustu je že vključena v kadrovski načrt.

Predvideno ciljno stanje zaposlenosti

KADROVSKI NAČRT SLUŽBE DRŽAVNEGA SVETA ZA LETI 2010-2011

TABELARNI DEL

DRŽAVNI REPUBLIKE SLOVENIJE	SVET	Število zaposlenih na dan 31. december 2008	Dovoljeno število zaposlenih na dan 31. december iz kadrovskega načrta za leto 2009	Predlog na dovoljenega števila zaposlenih na dan 31. december 2010	Predlog dovoljenega števila zaposlenih na dan 31. december 2011
SKUPAJ		25	27	28	28

Dovoljeno število zaposlenih za posamezno leto se določi v skupnem številu, ki obsega vse zaposlene, za katere se sredstva za plače in druge prejemke zagotavljajo iz proračuna. Dovoljeno število zaposlenih vključuje:

- število funkcionarjev 2,
- število zaposlenih za nedoločen čas, preračunano na polni delovni čas 24,
- število zaposlenih za določen čas, razen tistih, ki nadomeščajo začasno odsotne javne uslužbenke (in se sredstva za plačo refundirajo), preračunano na polni delovni čas 2.

Obrazložitev

S Sklepom o organizaciji in delu službe Državnega sveta Republike Slovenije (št. 040-03/93-2/19 z dne 21.5.2008 in nadaljnje spremembe) se je temeljito reorganizirala služba Državnega sveta in sicer se je oblikovalo 5 notranjih organizacijskih enot: Sekretariat, Kabinet predsednika

Državnega sveta, Služba za odnose z javnostmi, promocijo in protokol, Služba za pravne in analitične zadeve ter Finančno kadrovska služba. Bistvo reorganizacije službe Državnega sveta je bilo predvsem v bolj učinkovitem delovnem procesu, za bolj kvalitetno podporo državni svetnici in državnim svetnikom ter boljšo javno podobo Državnega sveta Republike Slovenije.

V prvem polletju 2009 je število zaposlitev ostalo v mejah kadrovskega načrta (27 zaposlenih), saj smo na področju zaposlovanja ravnali racionalno na ta način, da smo dodatno obremenili posamezne javne uslužbenke v okviru polnega delovnega časa in po potrebi preko polnega delovnega časa. Od 24 delovnih mest je zasedenih 23 za nedoločen čas, 1 delovno mesto smo nadomestili z zaposlitvijo za določen čas, zaradi začasno povečanega obsega dela, zasedeno je 1 funkcionarsko delovno mesto ter 1* zaposlitev za nadomeščanje porodniškega dopusta. V prvem polletju 2009 sta bili sklenjeni 2 zaposlitvi za določen čas opravljanje pripravništva z univerzitetno izobrazbo.

*Zaposlitev za določen čas se ne šteje kot 1 zaposlitev, ker gre za nadomeščanje odsotnosti zaradi porodniškega dopusta. Javna uslužbenka, ki je na porodniškem dopustu je že vključena v kadrovski načrt.

Predlog kadrovskega načrta za obdobje 2010-2011 predvideva povečanje števila funkcionarjev in sicer iz 1 na 2, saj je potrebno glede na odločbo Ustavnega sodišča Republike Slovenije z dne 4.10.2007, ki predvideva spremembo zakonske ureditve, urediti poklicno opravljanje funkcije predsednika Državnega sveta Republike Slovenije. Predlog novele Zakona o Državnem svetu je že v zakonodajnem postopku.

V skupnem številu zaposlitev za obdobje 2010-2011 sta predvideni 2 pripravniški mesti izven sistemizacije delovnih mest, ki je določena s Sklepom o organizaciji in delu službe Državnega sveta Republike Slovenije (št. 040-03/93-2/19 z dne 21.5.2008 in nadaljnje spremembe).

Najvišje možno število dijakov in študentov za praktično usposabljanje je 5.

Usklajenost kadrovskega načrta s finančnim načrtom

Kadrovski načrt je usklajen s Finančnim načrtom Državnega sveta v proračunskem obdobju 2010-2011.

Državni svet
mag. Blaž Kavčič, l.r.
predsednik

60. člen Zakona o Državnem svetu in 31. člen Poslovnika Državnega sveta

Državni svet Republike Slovenije se je na 18. seji, dne 16. 9. 2009, seznanil z zahtevo Okrožnega sodišča v Ljubljani v kazenski zadevi zoper državnega svetnika Borisa Popoviča in na podlagi 60. člena Zakona o Državnem svetu (Ur. l. RS, št. 100/05 - uradno prečiščeno besedilo) in 31. člena Poslovnika Državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04, 18/05 in 86/07) sprejel

s k l e p,

da se državnemu svetniku Borisu Popoviču v zvezi z zahtevo Okrožnega sodišča v Ljubljani (opr. št. II K 355/2007), ne vzpostavi imuniteta in se postopek lahko nadaljuje.

Državni svet
mag. Blaž Kavčič, l.r.
predsednik

67. člen Poslovnika Državnega sveta

Državni svet Republike Slovenije je na 18. seji 16. 9. 2009, na podlagi 67. člena Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08), sprejel

PRAVILNIK O SPREMEMBI IN DOPOLNITVAH PRAVILNIKA O PRIZNANJIH IN PLAKETAH DRŽAVNEGA SVETA

BESEDILO ČLENOV

1. člen

V. točka Pravilnika o priznanjih in plaketah državnega sveta (št. 091-01/94-1 z dne 1. 6. 1994 in št. 091-01/94-1 z dne 17. 11. 2004) se spremeni tako, da se glasi:

" V.

(1) Predsednik državnega sveta lahko ob obiskih organov v drugih državah, ki imajo podobne pristojnosti, kot jih ima državni svet ali ob obiskih delegacij takšnih organov pri državnem svetu, podeli funkcionarjem takšnih organov oziroma članom delegacije plaketo kot izraz razvijanja in utrjevanja medsebojnih stikov.

(2) O podelitvi plakete iz prvega odstavka te točke predsednik državnega sveta obvesti državni svet."

2. člen

Doda se nova VI. točka, ki se glasi:

"VI.

(1) Predsednik državnega sveta ob mednarodnem dnevu prostovoljcev 5. decembru vsako leto podeli do 14 plaket posameznikom in organizacijam s področja civilne družbe kot izraz sodelovanja državnega sveta in civilne družbe pri širjenju prostovoljstva.

(2) Predlog za podelitev plaket iz prvega odstavka te točke lahko poda vsak državni svetnik ali interesna skupina ali organizacija civilne družbe, katere člani delujejo na področju prostovoljnega dela.

(3) O predlogih za podelitev plaket iz prvega odstavka te točke odloča predsednik državnega sveta po posvetovanju s kolegijem državnega sveta.

(4) O podelitvi plaket iz prvega odstavka te točke predsednik državnega sveta obvesti državni svet."

Dosedanja VI. točka postane VII. točka.

3. člen

Doda se nova VIII. točka, ki se glasi:

"VIII.

(1) Predsednik državnega sveta najkasneje do 30. oktobra tekočega leta na spletni strani državnega sveta objavi javni poziv za posredovanje predlogov za podelitev plakete državnega sveta iz prvega odstavka VI. točke tega pravilnika.

(2) Objava javnega poziva mora vsebovati:

- rok za vložitev predlogov;
- opredelitev načinov na katere predlagatelj lahko poda svoj predlog;
- omejitev števila plaket;
- navedbo kriterijev za izbor prejemnikov plaket;
- navedbo o tem, kdo odloča o podelitvi plakete;
- rok in način obveščanja predlagateljev o izidu javnega poziva.

(3) V primerih, ko je podanih več predlogov kot je maksimalno možno število plaket, se izbor opravi po naslednjih kriterijih:

- plaketo je mogoče prejeti le enkrat;
- čim večje število let dejavnega prostovoljnega dela;
- pomen dela z vidika vzgoje, vpliva na okolico in razvoja dejavnosti ter napredka organizacije;
- pomen prostovoljnega dela z vidika humanosti, medčloveških odnosov ter pripravljenosti nuditi pomoč pomoči potrebnim;
- pomen dela za razvoj civilne družbe v Sloveniji ter
- pomen dela za širši razvoj Slovenije."

4. člen

Čistopis pravilnika se objavi na spletni strani državnega sveta.

OBRAZLOŽITEV

Zaradi vsebinske razlike med plaketo, ki jo predsednik državnega sveta podeli ob obiskih organov v drugih državah ali ob obiskih delegacij takšnih organov pri državnem svetu ter sedaj že tradicionalnih plaket, ki jih predsednik podarja ob dnevu prostovoljcev, je bolj smiselno obe

vrsti plaket navajati ločeno - torej v okviru dveh ločenih točk. V V. točki se tako ohranjajo samo določbe, ki se nanašajo na podelitev plakete ob obiskih organov v drugih državah ali obiskih tujih delegacij pri državnem svetu.

Predlaga se povečanje števila podeljenih plaket z 10 na 14 zaradi čedalje večjega pomena, ki ga ima prostovoljno delo v družbi in s tem povezanega povečanja števila prostovoljcev, ki si zaslužijo takšno priznanje.

V III. točki Pravilnika o priznanjih in plaketah državnega sveta, ki se nanaša na podelitev priznanja državnega sveta, je določeno, da podelitev priznanja lahko predlaga vsak državni svetnik ali interesna skupina, glede predloga za podelitev plakete državnega sveta pa Pravilnik ne določa ničesar.

Operativno izvedbo procesa izbire prejemnikov plaket (javni razpis, kriterije za izbiro najzaslužnejših prostovoljcev, pripravo priznanj in plaket) je do sedaj Državni svet zaupal Zvezi društvenih organizacij Slovenije (v nadaljevanju ZDOS), v katero so včlanjene naslednje društvene organizacije: Avto-moto zveza Slovenije, Gasilska zveza Slovenije, Olimpijski komite Slovenije - združenje športnih zvez, Planinska zveza Slovenije, Ribiška zveza Slovenije, Turistična zveza Slovenije, Zveza društev upokojencev Slovenije, Zveza inženirjev in tehnikov Slovenije, Zveza kulturnih društev Slovenije, Zveza prijateljev mladine Slovenije, Zveza za tehnično kulturo Slovenije ter Zveza združenj šoferjev in avtomehanikov Slovenije.

Do sedaj so torej prejemniki plaket državnega sveta izhajali izključno iz zgoraj naštetih organizacij, saj med člane ZDOS ne spadajo številne prostovoljne in humanitarne organizacije, organizacije s področja socialnega varstva, zdravstva, izobraževanja itd., katerih interese zastopajo državni svetniki.

Glede na to, da gre za podeljevanje plaket Državnega sveta, je vsekakor primerno, da se tudi državne svetnike opredeli kot možne predlagatelje prejemnikov plaket. Predlagana dopolnitev tako natančneje opredeljuje krog predlagateljev plaket in prilagaja ureditev tisti, ki je določena za podelitev priznanj Državnega sveta.

Natančneje so definirani tudi: postopek v zvezi z objavo javnega poziva, vsebina poziva ter kriteriji za izbiro prejemnikov plaket.

Državni svet
mag. Blaž Kavčič, l.r.
predsednik

Prvi odstavek 56. člena Zakona o Državnem svetu - Državni svet in njegova delovna telesa imajo pravico zahtevati od državnih organov pojasnila in podatke v zvezi z zadevami, ki jih obravnavajo.

Sklep Državnega sveta ob obravnavi pobude državnega svetnika Draga Žure za zakonsko ureditev omejitve vožnje po levem pasu avtoceste

Državni svet Republike Slovenije je na 18. seji 16. 9. 2009, v skladu z 98. členom Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08) obravnaval pobudo državnega svetnika Draga Žure za zakonsko ureditev omejitve vožnje po levem pasu avtoceste in na podlagi prvega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05 - UPB1) sprejel naslednji

S K L E P :

Državni svet podpira pobudo državnega svetnika Draga Žure in predlaga Ministrstvu za promet, da pobudo preuči in nanjo odgovori.

Pobuda državnega svetnika Draga Žure se glasi:

Ministrstvo za promet naj v okviru morebitnih naslednjih sprememb Zakona o varnosti cestnega prometa, pretehta možnosti o omejitvi pravice do vožnje tovornih vozil, katerih največja dovoljena masa presega 3,5 t ter vozil in skupnih vozil daljših od 7 m omeji izključno na desni vozni pas.

O b r a z l o ž i t e v:

Zakon o varnosti cestnega prometa v 7. točki 110. člena določa:

"Na avtocesti in cesti, rezervirani za motorna vozila, ki ima tri ali več prometnih pasov za promet vozil v eni smeri, smejo vozniki tovornih vozil, katerih največja dovoljena masa presega 3,5 t, in vozniki vozil in skupin vozil, daljših od 7 m, voziti le po dveh prometnih pasovih, ki sta na desni strani smernega vozišča."

Število vozil katerih največja dovoljena masa presega 3,5 t ter vozilom in skupnim vozilom daljših od 7 m je v zadnjih letih naraslo preko predvidevanj in normiranja slovenskih avtocest. Pogosta prehitevanja takšnih vozil (takšna prehitevanja trajajo tudi po par minut oziroma par kilometrov) povzročajo dodatne zamaške na avtocestah in tudi nevarne situacije za ostale uporabnike slovenskih avtocest.

* * *

Državni svet Republike Slovenije predlaga Ministrstvu za promet, da pobudo preuči in v skladu s četrtem odstavkom 98. člena Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08) nanjo v roku 30 dni odgovori.

Državni svet
mag. Blaž Kavčič, l.r.
predsednik

Sklep Državnega sveta ob obravnavi vprašanja državnega svetnika Marijana Klemenca v zvezi z nevzdržnimi pogoji za bolnike, ki prejemajo kemoterapijo na Onkološkem inštitutu v Ljubljani

Državni svet Republike Slovenije je na 18. seji 16. 9. 2009, v skladu z 98. členom Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08) obravnaval vprašanje državnega svetnika Marijana Klemenca v zvezi z nevzdržnimi pogoji za bolnike, ki prejemajo kemoterapijo na Onkološkem inštitutu v Ljubljani, in na podlagi prvega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05 - UPB1) sprejel naslednji

S K L E P :

Državni svet podpira vprašanje državnega svetnika Marijana Klemenca in predlaga Ministrstvu za zdravje, da vprašanje preuči in nanj odgovori.

Vprašanje državnega svetnika Marijana Klemenca se glasi:

Kako je mogoče, da se kljub novo zgrajenemu objektu Onkološkega inštituta kemoterapija še vedno izvaja v nečloveških pogojih v stari stavbi Onkološkega inštituta?

Obrazložitev:

Stavba novega Onkološkega inštituta je bila simbolično predana v uporabo 25. oktobra 2007 in bila ob tem predstavljena kot nujno potreben nov sodoben objekt, ki so ga onkološki bolniki že dolgo pričakovali. Kljub temu se v praksi kemoterapija še vedno izvaja v stari stavbi (na C oddelku), kjer so pogoji za bolnike nevzdržni.

Kemoterapiji je namenjena soba velikosti približno dveh bolnišničnih sob, opremljena z okoli 20 posteljami in stoli, na katerih ležijo bolniki, medtem ko prejemajo kemoterapijo. V istem prostoru se torej naenkrat nahaja najmanj 20 na smrt bolnih ljudi, če iz štetja izključimo svojce, ki so lahko navzoči ob bolnikih, če je slednjim tako lažje. Pri tem je prekomerno obremenjeno tudi medicinsko osebje, ki se pod popolnoma neprimernimi delovnimi pogoji trudi po nadčloveških močeh, saj morajo budno paziti na vsakega od pacientov, saj jim morajo pravočasno zamenjati tekočine, ki tečejo v njihove žile. Še zlasti v poletnem času, ko so zunanje temperature izredno visoke, so v sobi, ki nima klime, razmere nevzdržne. Nekaterim bolnikom je slabo in bruhamo, zato je zrak v sobi neznosen.

Prostori v katerih se izvaja kemoterapija so stari, dotrajani in za to vrsto zdravljenja popolnoma neprimerni. Že sam postopek zdravljenja in njegove posledice so za bolnika utrujajoče, nevzdržne razmere med postopkom pa situacijo še poslabšajo. Pri tem se je potrebno zavedati, da bolniki na kemoterapijo prihajajo iz cele Slovenije in da jih večino po terapiji čaka še naporna pot domov.

Leta 2008 sprejeti Zakon o pacientovih pravicah (Uradni list št. 15/2008) med glavnimi načeli pri uresničevanju pravic pacientov v 3. členu navaja spoštovanje vsakogar kot človeka, pri čemer zgoraj opisane nevzdržne razmere resnično ne ustrezajo tem zavezam.

Med sklopi pacientovih pravic iz II. poglavja istega zakona so med drugimi navedene tudi:

- pravica do primerne, kakovostne in varne zdravstvene oskrbe, pri čemer je varna zdravstvena oskrba definirana kot tista zdravstvena oskrba, ki preprečuje škodo za pacienta v zvezi s samim zdravljenjem in v zvezi z okoliščinami fizične varnosti bivanja ali zadrževanja pri izvajalcu zdravstvenih storitev;
- pravica do preprečevanja in lajšanja trpljenja, ki naj bi pacientu zagotovila, da se bo brez odlašanja ukrenilo vse potrebno za odpravo ali največjo možno ublažitev bolečin in drugega trpljenja, povezanega z njegovo boleznijo ter
- pravica do varstva zasebnosti in varstva osebnih podatkov, ki določa spoštovanje pacientove zasebnosti s strani izvajalcev zdravstvenih storitev ob vsakokratni zdravstveni oskrbi, hkrati pa pri medicinskem posegu domneva navzočnost izključno zdravstvenih delavcev in osebe za katere pacient želi, da so navzoče, če je to glede na naravo medicinskega posega izvedljivo.

Ob upoštevanju na začetku teksta navedenih dejstev je nesporno, da so vse zakonske pravice v opisanem primeru izvajanja kemoterapije vsaj deloma, če že ne v celoti kršene, kar postavlja pod vprašaj tako spoštovanje določil zakona kot tudi osnovnih etičnih standardov.

Glede na to, da se v neposredni bližini stare stavbe nahaja popolnoma nova stavba Onkološkega inštituta, je resnično težko razumeti, da ni mogoče v tej prostorni, novi, klimatizirani stavbi predvideti in zagotoviti primerne prostora za ljudi, za katere je kemoterapija življenjsko potrebna in ki so primorani sprejemati nečloveške pogoje zdravljenja, ker preprosto nimajo druge izbire. Postopek kemoterapije je za bolnika že sam po sebi boleč, zato bi ustrezni pogoji in zagotavljanje pravice do zasebnosti v času izvajanja postopka bolniku vsaj deloma olajšali trpljenje.

* * *

Državni svet Republike Slovenije predlaga Ministrstvu za zdravje, da vprašanje preuči in v skladu s četrtrim odstavkom 98. člena Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08) nanj v roku 30 dni odgovori.

Državni svet
mag. Blaž Kavčič, l.r.
predsednik

Sklep Državnega sveta ob obravnavi **vprašanj** državnega svetnika Rastislava Jožeta Revna v zvezi z **merjenjem hitrosti motornih vozil**

Državni svet Republike Slovenije je na 18. seji 16. 9. 2009, v skladu z 98. členom Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08), obravnaval vprašanja državnega svetnika Rastislava Jožeta Revna v zvezi z merjenjem hitrosti motornih vozil in na podlagi prvega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05 - UPB1) sprejel naslednji

S K L E P :

Državni svet podpira vprašanja državnega svetnika Rastislava Jožeta Revna in predlaga Ministrstvu za notranje zadeve, da vprašanja preuči in na njih odgovori.

Vprašanja državnega svetnika Rastislava Jožeta Revna se glasijo:

1. Zakaj policisti niso zavezani k ponovitvi meritve hitrosti, če to voznik zahteva, ker sumi, da meritev v danih okoliščinah tehnično ni izvedljiva v skladu s tehnično stroko?
2. Zakaj optični merilniki hitrosti niso opremljeni z avtomatsko izpisanim datumom in časom opravljene meritve, da se bi lahko voznik prepričal, ali je prikazana hitrost res hitrost, ki je bila izmerjena na njegovem vozilu in da ni morda to stara meritev hitrosti - nekoga tretjega?
3. Zakaj policisti nimajo obveze pokazati vozniku navodilo za uporabo laserskega merilnika, če voznik to zahteva, da bi ugotovil, kaj pomeni lučka, ki trenutno gori na merilniku?
4. Zakaj policisti ne delujejo v prometu preventivno in merijo hitrosti tam, kjer je to resnično potrebno zaradi varnosti v cestnem prometu (v bližini šol, vrtcev, ob nevarnih točkah na cesti,...) ampak opravljajo meritve tam, kjer pričakujejo največji izplen kazni in s tem največje polnjenje državnega proračuna ter se s takim početjem sami spreminjajo iz policisti v inkasante in izgubljajo ugled med občani?

O b r a z l o ž i t e v :

k 1.: Če voznik dvomi v tehnično izvedljivost meritve hitrosti zaradi tehničnih parametrov, ki kažejo, da meritev po pravilih stoke ni izvedljiva in zaprosi policista za ponovno meritev, da se ugotovi samo možnost izvedbe meritve, mu le-ta ne omogoči ponovitve meritve. V tehnični stroki je namreč prav ponovljivost meritve eden izmed ključnih elementov, ki dokazujejo pravilnost izbrane metode in izbranega inštrumenta. Z odbijanjem ponovne meritve policisti izpodbijajo zaupanje v opravljeno meritev.

k 2.: Brez avtomatskega izpisa datuma in časa meritve obstaja utemeljen sum, da je prikazana hitrost rezultat neke druge meritve, ne pa meritve hitrosti dejanskega vozila.

k 3.: Na displeju merilnika je možen prikaz tudi nastavitvenih parametrov merilnika. Kaj je trenutno prikazano na displeju označuje ustrezna lučka. Zato bi moralo biti vozniku omogočeno, da se objektivno, na podlagi originalnih slovenskih navodil, seznani s pomenom posamezne lučke.

k 4.: Ni dvoma, da je potrebna meritev hitrosti in kaznovanje prehitrih voznikov tam, kjer je za varnost v cestnem prometu to res potrebno. Vse pogostejše pa se dogaja, da policisti merijo hitrosti tam, kjer z vidika varnosti v cestnem prometu to sploh ni potrebno, so pa povprečne hitrosti vozil zaradi nepravilno postavljenih tabel, ki ne ustrezajo stanju na terenu nekoliko višje od dovoljenih. Povečana hitrost v takih primerih ne zmanjšuje varnosti v cestnem prometu. Navajam samo dva taka najbolj očitna primera:

- Na priključku na avtocesto, kjer praktično ni več naselja, se policisti postavijo za tablo konec naselja (ta tabla je povsem napačno postavljena, saj tam ni več naselja) in od tam merijo hitrost vozil, ki vozijo proti avtocesti. Zaradi nastajajočega klanca in ker ni več naselja, v povprečju vsi vozniki povečajo hitrost. S tako vožnjo ne ogrožajo nikogar v cestnem prometu, ampak samo polnijo proračun.

- Na povsem ravni in pregledni cesti je križišče s stransko cesto, ki je lepo vidna več kot 300 m od križišča, kjer je postavljena tabla za omejitev hitrosti na 50 ali 60 km/h, čeprav je zaradi preglednosti možna varna vožnja s hitrostjo 70 km/h ali celo 80 km/h in to celo v slabem vremenu, ko je vidljivost močno zmanjšana. Torej je omejitev zopet postavljena nesmiselno nizko. In tu zopet policisti pogosto merijo hitrost, ne da bi pri tem kakor koli prispevali k varnosti v cestnem prometu.

* * *

Državni svet Republike Slovenije predlaga Ministrstvu za notranje zadeve, da vprašanja preuči in v skladu s četrtem odstavkom 98. člena Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08) na njih v roku 30 dni odgovori.

Državni svet
mag. Blaž Kavčič, l.r.
predsednik

Sklep Državnega sveta ob obravnavi vprašanj državnega svetnika Rastislava Jožeta Revna v zvezi z izvajanjem Zakona o soobstoju gensko spremenjenih rastlin z ostalimi kmetijskimi rastlinami

Državni svet Republike Slovenije je na 18. seji 16. 9. 2009, v skladu z 98. členom Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08), obravnaval vprašanje državnega svetnika Rastislava Jožeta Revna v zvezi z izvajanjem Zakona o soobstoju gensko spremenjenih rastlin z ostalimi kmetijskimi rastlinami in na podlagi prvega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05 - UPB1) sprejel naslednji

S K L E P :

Državni svet podpira vprašanje državnega svetnika Rastislava Jožeta Revna in predlaga Ministrstvu za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, da vprašanje preuči in nanju odgovori.

Vprašanje državnega svetnika Rastislava Jožeta Revna se glasita:

1. Ali je že predpisan obrazec in način vložitve dogovora o območju brez GSR kot določa 8. odstavek 14. člena Zakona o soobstoju gensko spremenjenih rastlin z ostalimi kmetijskimi rastlinami?
2. Če obrazec in način vložitve še nista predpisana, kdaj se bo to zgodilo?

O b r a z l o ž i t e v :

V osmem odstavku 14. člena Zakona o soobstoju gensko spremenjenih rastlin z ostalimi kmetijskimi rastlinami (Uradni list RS, št. 41/09) je določeno, da minister predpiše način vložitve

pisnih dogovorov o območju brez GSR. Zanimanje za podpis in vložitev dogovorov na ministrstvo obstaja, zato je potreben predpisan postopek vložitve.

* * *

Državni svet Republike Slovenije predlaga Ministrstvu za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, da vprašanji preuči in v skladu s četrtem odstavkom 98. člena Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08) nanju v roku 30 dni odgovori.

Državni svet
mag. Blaž Kavčič, l.r.
predsednik

Odgovor Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano

Datum: 9.10.2009
Prejeto: 16.10.2009

V osmem odstavku 14. člena Zakona o soobstoju gensko spremenjenih rastlin je predpisano, da minister predpiše način vložitve dogovora. Ker pravilnik še ni bil sprejet, obrazec in način vložitve še nista predpisana. Predpis z delovnim naslovom: Pravilnik o predložitvi dogovora za dogovor o območjih za pridelavo GSR oziroma o predložitvi dogovora za dogovor o območjih brez GSR je predlagan za Program dela vlade za leto 2010 s skrajnim rokom sprejema 1. 6. 2010.

Prof. dr. Milan Pogačnik, l.r.
minister

Sklep Državnega sveta ob obravnavi **vprašanja** državnega svetnika Bogomirja Vnučca v zvezi s **subvencioniranjem energetske učinkovitosti večstanovanjskih objektov**

Državni svet Republike Slovenije je na 19. seji 21. 10. 2009, v skladu z 98. členom Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08 in 73/09) obravnaval vprašanje državnega svetnika Bogomirja Vnučca v zvezi s subvencioniranjem energetske učinkovitosti večstanovanjskih objektov, in na podlagi prvega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05 - UPB1) sprejel naslednji

S K L E P :

Državni svet podpira vprašanje državnega svetnika Bogomirja Vnučca in predlaga Ministrstvu za okolje in prostor, da vprašanje preuči in nanj odgovori.

Vprašanje državnega svetnika Bogomirja Vnučca se glasi:

Zakaj Vlada namesto, da namenja sredstva za nakup CO₂ kuponov, ne nameni sredstev za subvencioniranje povečanja energetske učinkovitosti večstanovanjskih objektov?

Obrazložitev:

Vse od sprejetja Kjotskega protokola je jasno, da bodo emisije toplogrednih plinov v prihodnje velik problem v vseh državah, predvsem pa v podpisnicah. Zahtevajo se konkretna zmanjševanja emisij toplogrednih plinov. Že od vsega začetka je jasno, da sta možna dva pristopa: prvič, celovito reševanje problema (investiranje v razvoj in novo infrastrukturo) in drugič, plačevanje kazni za prekoračitve in v prihodnje za vse emisije (ob tem, da problem zmanjševanja emisij še vedno ostaja).

V objavljenem prispevku v Delu, z dne 3. 8. 2007, Ministrstvo za okolje in prostor (MOP) ugotavlja, da Slovenija ne izpolnjuje obvez iz Kjotskega sporazuma pri zmanjševanju emisij toplogrednih plinov, ki se izraža v emisiji CO₂. Popolnoma logično je vsakomur, tudi tistemu, ki se samo ljubiteljsko ukvarja z ekološkimi vprašanji, da Slovenija ne more doseči ciljev, ki se jim je kot država s podpisom mednarodnega sporazuma zavezala. V vsem tem času, kljub velikim besedam in načrtom, dejansko ni bil narejen noben korak, ki bi znatno prispeval k zmanjševanju toplogrednih plinov v Sloveniji. Ukrepi države so na tem področju prej kozmetične narave, kot pa usmerjeni k ciljem. Minister Karl Erjavec ugotavlja, da od dovoljenih emisij 18,8 milijona ton CO₂ trenutno izpuščamo v ozračje 20 milijonov ton CO₂. Zato bomo morali plačati v evropsko blagajno okoli 20 milijonov evrov letno, oziroma do leta 2012 skupno 80 milijonov evrov. To velja ob predpostavki, da bo prekoračitev emisij do leta 2012 enaka kot je danes ter cena za tono emitiranega CO₂ nespremenjena. Ob naštevanju stroškov za emisije CO₂, Minister Erjavec ni navedel dveh pomembnih dejstev:

- da je dovoljena emisija CO₂ vsako leto znižana za 8 %, torej za Slovenijo 18,576 milijona ton v letu 2012,
- da država danes še nič ne plačuje za ciljno (glavno) emisijo CO₂, plačuje samo za prekoračitve.

Večstanovanjski objekti predstavljajo več kot 30% vseh stanovanj, in so glede na energetsko učinkovitost med najslabšimi v Evropi. "STOP and GO" subvencije prinašajo več škode kot koristi. Tako se stanovalci, ki so nameravali investirati v termostatske radiatorske ventile in hidravlično uravnoteženje počutijo opeharjene, saj Ekosklad namenja denar za gradnja pasivnih hiš, investicije v fotovoltaike, ipd., za stanovalce v večstanovanjskih objektih pa ne.

Hiter izračun pove, da bi lahko samo pri polovici stanovanj (100.000 od 200.000 stanovanj) v večstanovanjskih objektih z ukrepi z vračilno dobo do 4 leta, kot so vgradnja termostatskih radiatorskih ventilov, hidravlično uravnoteženje in izolacija podstrešja prihranili kar 126.000 ton CO₂ letno ($100.000 \cdot 0,02 \text{ tCO}_2/\text{m}^2 \cdot 60 \text{ m}^2$ v povprečju na stanovanje = 126.000 ton CO₂), s čimer bi prihranili kar 2 milijona evrov proračunskega denarja namenjenega za nedovoljene izpuste CO₂.

* * *

Državni svet Republike Slovenije predlaga Ministrstvu za okolje in prostor, da vprašanje preuči in v skladu s četrtem odstavkom 98. člena Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08 in 73/09) nanj v roku 30 dni odgovori.

Državni svet
mag. Blaž Kavčič, l.r.
predsednik

Sklep Državnega sveta ob obravnavi vprašanja državnega svetnika Marijana Klemenca v zvezi s predlogom o uvedbi delnega sofinanciranja prevozov otrok s strani njihovih staršev

Državni svet Republike Slovenije je na 19. seji 21. 10. 2009, v skladu z 98. členom Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08 in 73/09) obravnaval vprašanje državnega svetnika Marijana Klemenca v zvezi s predlogom o uvedbi delnega sofinanciranja prevozov otrok s strani njihovih staršev, in na podlagi prvega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05 - UPB1) sprejel naslednji

S K L E P :

Državni svet podpira vprašanje državnega svetnika Marijana Klemenca in predlaga Ministrstvu za šolstvo in šport, da vprašanje preuči in nanj odgovori.

Vprašanje državnega svetnika Marijana Klemenca se glasi:

Kakšno je vaše stališče o možnosti spremembe zakonodaje na področju financiranja brezplačnih prevozov otrok v osnovno šolo, v smeri delnega sofinanciranja prevozov otrok s strani njihovih staršev?

Obrazložitev:

Po 56. členu Zakona o osnovni šoli (Zakon o osnovni šoli (ZOsn), Ur.l. RS, št. 12/1996 spremembe: Ur.l. RS, št. 33/1997, 54/2000 Odl.US: U-I-72/96, 59/2001, 71/2004, 23/2005-UPB1, 53/2005, 70/2005-UPB2, 60/2006 (63/2006 popr.), 81/2006-UPB3, 102/2007) ima vsak učenec pravico do brezplačnega prevoza, če je njegovo prebivališče oddaljeno več kot štiri kilometre od osnovne šole. Učenec ima pravico do brezplačnega prevoza ne glede na oddaljenost njegovega prebivališča od osnovne šole v 1. razredu, v ostalih razredih pa, če pristojni organ za preventivo v cestnem prometu ugotovi, da je ogrožena varnost učenca na poti v šolo. Sredstva za zagotavljanje brezplačnega prevoza otrok v šolo se zagotavljajo iz sredstev lokalnih skupnosti (82. člen Zakona o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja (ZOFVI) (Ur.l. RS, št. 12/1996 (23/1996 popr.), spremembe: Ur.l. RS, št. 101/1999 Odl.US: U-I-215/96, 22/2000-ZJS, 64/2001, 101/2001 Odl.US: U-I-68/98-42, 108/2002, 14/2003-UPB1, 34/2003, 55/2003-UPB2, 79/2003, 115/2003-UPB3, 65/2005, 98/2005-UPB4, 117/2005 Odl.US: U-I-

240/04-11, 129/2006, 16/2007-UPB5, 101/2007 Odl.US, 36/2008, 22/2009 Odl.US: U-I-205/07-10, 55/2009 Skl.US: U-I-356/07-13, 58/2009 (64/2009 popr., 65/2009 popr.)).

V praksi se dogaja, da je v proračunu srednje velike lokalne skupnosti zagotovljeno za namen prevozov otrok približno 500.000,00 EUR. Eden od problemov pri prevozih pa je ta, da otroci ne koristijo teh prevozov v taki meri, kot bi pričakovali. Pretežno starši vozijo otroke v šolo in iz šole, tako da se avtobusnih prevozov poslužuje le redko kdo. Lokalne skupnosti pa plačujejo pogodbene obveznosti do prevoznikov.

Predlagam uvedbo plačila, in sicer sofinanciranje prevozov otrok s strani njihovih staršev vsaj do polovice. To bi omogočilo jasn pregled nad tem, kateri otroci resnično potrebujejo prevoz in kateri ne. S tem bi se tudi znižale pogodbene obveznosti do prevoznikov. Tako prihranjena sredstva pa bi bilo mogoče v trenutnem času recesije preusmeriti v socialne transfere.

* * *

Državni svet Republike Slovenije predlaga Ministrstvu za šolstvo in šport, da vprašanje preuči in v skladu s četrnim odstavkom 98. člena Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08 in 73/09) nanj v roku 30 dni odgovori.

Državni svet
mag. Blaž Kavčič, l.r.
predsednik

Sklep Državnega sveta ob obravnavi **vprašanja** državnega svetnika Marijana Klemenca v zvezi z **možnostjo spremembe postopkov z odprtimi in zaprtimi javnimi razpisi**

Državni svet Republike Slovenije je na 19. seji 21. 10. 2009, v skladu z 98. členom Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08 in 73/09) obravnaval vprašanje državnega svetnika Marijana Klemenca v zvezi z možnostjo spremembe postopkov z odprtimi in zaprtimi javnimi razpisi, in na podlagi prvega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05 - UPB1) sprejel naslednji

S K L E P :

Državni svet podpira vprašanje državnega svetnika Marijana Klemenca in predlaga Ministrstvu za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, da vprašanje preuči in nanj odgovori.

Vprašanje državnega svetnika Marijana Klemenca se glasi:

Kakšno je vaše stališče o možni spremembi postopkov z odprtimi javnimi razpisi v smeri določitve roka za vložitev dokumentacije nekaj časa po objavi javnega razpisa, kar bi predstavljalo poenotenje meril za vse, ki se nanj prijavljajo?

Obrazložitev

Zakon o kmetijstvu (ZKme-1) (Ur.l. RS, št. 45/2008) v 51. členu razlikuje med odprtim in zaprtim javnim razpisom in določa, da se vloge pri odprtem javnem razpisu odpirajo in obravnavajo ter se zahteva odprava pomanjkljivosti po vrstnem redu oddaje vlog. Pri zaprtim javnem razpisu pa se odpiranje, obravnava in zahteve odprave pomanjkljivosti potekajo sočasno. Drugi odstavek istega člena določa dodeljevanje sredstev. Sredstva za posamezni ukrep se dodeljujejo do porabe sredstev:

- v odprtih javnih razpisih po vrstnem redu prejema popolnih vlog, ki izpolnjujejo predpisana merila ali
- v zaprtih javnih razpisih na podlagi ponderiranja popolnih vlog, ki izpolnjujejo predpisana merila.

Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano objavlja javne razpise na podlagi omenjenega zakona in Uredb, ki ustrezajo področjem, na katera se nanaša vsebina razpisa. V javnem razpisu so določeni pogoji za dodelitev sredstev in rok, v katerem se oseba prijavi. Agencijo Republike Slovenije za kmetijske trge in razvoj podeželja odpira in obravnava vloge ter zahteva odpravo njihovih pomanjkljivosti po vrstnem redu oddaje vlog oziroma po vrstnem redu prejema popolnih vlog, ki izpolnjujejo predpisana merila, do porabe razpisanih sredstev v okviru javnega razpisa. Pri tovrstni ureditvi neredko prihaja do zlorab, saj določeni subjekti pogosto izvedo za razpis še preden je ta uradno objavljen, kar jim daje neupravičeno prednost pred tistimi, ki zanj izvedo po uradni poti. Kandidati, ki že predhodno izvejo za razpis imajo tako možnost že prej zbrati vso potrebno dokumentacijo in tako vložiti popolno vlogo pred ostalimi, kar jim pri obravnavi in dodelitvi sredstev daje veliko prednost.

Prav bi bilo, da bi se za vse javne razpise uveljavilo splošno pravilo po katerem bi Agencija Republike Slovenije za kmetijske trge in razvoj podeželja objavila razpis, kjer bi imeli vlagatelji npr. teden dni časa da pripravijo dokumentacijo, naslednji teden pa bi začel teči rok za njeno vložitev. Ker bi se obravnava vlog začela po preteku tega roka, bi se vsi vlagatelji obravnavali po enakih merilih in nihče ne bi mogel izkoriščati neupravičenih prednosti.

* * *

Državni svet Republike Slovenije predlaga Ministrstvu za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, da vprašanje preuči in v skladu s četrtem odstavkom 98. člena Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08 in 73/09) nanj v roku 30 dni odgovori.

Državni svet
mag. Blaž Kavčič, l.r.
predsednik

Sklep Državnega sveta ob obravnavi **vprašanj** državnega svetnika Jožeta Mihelčiča glede **zaščite vodnih virov v Beli Krajini**

Državni svet Republike Slovenije je na 19. seji 21. 10. 2009, v skladu z 98. členom Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08 in 73/09) obravnaval vprašanja državnega svetnika Jožeta Mihelčiča glede zaščite vodnih virov v Beli Krajini, in na podlagi prvega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05 - UPB1) sprejel naslednji

S K L E P :

Državni svet podpira vprašanja državnega svetnika Jožeta Mihelčiča in predlaga Ministrstvu za okolje in prostor, da vprašanja preuči in nanje odgovori.

Vprašanja državnega svetnika Jožeta Mihelčiča se glasijo:

1. Kdaj bo Ministrstvo za okolje in prostor sprejelo akt o zaščiti vodnih virov Blatnik pri Črmošnjicah in Brezovica oziroma akt o zaščiti vseh vodnih virov, ki se uporabljajo za javno oskrbo prebivalcev Bele Krajine s pitno vodo?
2. Na ožjem in širšem območju navedenih vodnih virov obratujejo trije kamnolomi, in sicer Blatnik, Brezovica in Topli vrh. Na osnovi kakšne dokumentacije in dovoljenj obratujejo kamnolomi, kakšne so uradne količine izkoriščenih materialov, komu in v kakšni višini lastniki oziroma najemniki plačujejo koncesije, do kdaj in v kakšnem obsegu so koncesije podeljene, kdo nadzira delovanje in eksploatacijo kamenin, tako z tehničnega, naravovarstvenega kot tudi varnega obratovanja?

Obrazložitev:

Belokranjske občine Črnomelj, Metlika in Semič so že 12. 12. 2006 posredovale Ministrstvu za okolje in prostor pobudo za zaščito vodnih virov na območju Blatnika pri Črmošnjicah in Brezovice. Ministrstvo za okolje in prostor jih je s posebnim dopisom seznanilo, da je pobudo sprejelo in da bo pristopilo k pripravi akta. Kolikor nam je poznano so bile pripravljene tudi nekatere strokovne podlage, predstavniki ministrstva dajejo ustna zagotovila, da se akt pripravlja, ob tem se izgovarjajo na preobremenjenost, obenem pa se sprejem akta odmika v nedogled.

Zaskrbljujoče je, da na zelo propustnem kraškem območju, najpomembnejših in edinih virov z zadostnimi zalogami pitne vode, očitno nemoteno obratujejo in se preko vseh še sprejemljivih mej širijo trije kamnolomi. Za enega od njih je Občinski svet Občine Semič sprejel odlok, vendar ga lastnik pri izkoriščanju ne upošteva, za druga dva pa do sedaj kljub poskusom ni bil sprejet noben občinski akt. Kamnolomi predstavljajo potencialno grožnjo za zaloge pitne vode, nahajajo se na obrobju območja Kočevskega roga, posledice izkoriščanja pa so vidne tudi na močno poškodovanih cestah na območju kamnolomov.

* * *

Državni svet Republike Slovenije predlaga Ministrstvu za okolje in prostor, da vprašanja preuči in v skladu s četrtem odstavkom 98. člena Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08 in 73/09) na njih v roku 30 dni odgovori.

Državni svet
mag. Blaž Kavčič, l.r.
predsednik

Sklep Državnega sveta ob obravnavi **pobude** državnega svetnika prof. dr. Janvita Goloba v zvezi s **konverzijo ruskega klirinškega dolga v nakup plinsko-parne termoelektrarne**

Državni svet Republike Slovenije je na 19. seji 21. 10. 2009, v skladu z 98. členom Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08 in 73/09) obravnaval pobudo prof. dr. Janvita Goloba v zvezi s konverzijo ruskega klirinškega dolga v nakup plinsko-parne termoelektrarne, in na podlagi prvega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05 - UPB1) sprejel naslednji

S K L E P :

Državni svet podpira pobudo prof. dr. Janvita Goloba in predlaga Vladi Republike Slovenije, da pobudo preuči in nanjo odgovori.

Pobuda državnega svetnika prof. dr. Janvita Goloba se glasi:

Preostanek klirinškega dolga z Rusijo v višini 80 mio USD naj se uporabi za nakup plinsko-parne termoelektrarne.

Obrazložitev:

Zapiranje dolga Ruske federacije do Republike Slovenije določa Sporazum med Vlado Ruske federacije in Vlado Republike Slovenije o ureditvi dela obveznosti nekdanje ZSSR, ki pripada Republiki Sloveniji, po obračunih povezanih z blagovnim prometom med nekdanjo ZSSR in nekdanjo SFRJ. Sporazum je bil podpisan novembra 2007 in določa triletno obdobje, v katerem bo dolg Ruske federacije do Republike Slovenije poravnán v blagu. Po izteku tega obdobja sporazum določa, da ruska stran preostanek dolga poravná v denarju.

Kot je znano, sporazum določa, da se seznam blaga in storitev, ki so predmet zapiranja klirinškega salda uskladi med Ministrstvom za gospodarstvo Republike Slovenije ter Ministrstvom za finance Ruske federacije in Ministrstvom za ekonomski razvoj in trgovino Ruske federacije.

Republika Slovenija lahko preostanek klirinškega dolga z Rusijo v višini 80 mio USD uporabi za nakup plinsko-parne termoelektrarne, ki jo proizvaja firma Silovi mašini (Power machine) iz Sankt Petersburga. Predlog za konverzijo blaga je bil podan že leta 2004 in je skladen z odločitvijo države, da se v Trbovljah postavi plinsko-parna termoelektrarna. To temelji na dejstvu, da je Republika Slovenija pričela z državnim prostorskim postopkom za umestitev tovrstnega objekta na lokaciji Termoelektrarne Trbovlje. Pobuda je skladna z Nacionalnim energetskega programom, z mednarodnimi obveznostmi Republike Slovenije pri zniževanju toplogrednih plinov in z odločitvijo vlade, da začne s postopkom prostorskega načrta za umestitev tovrstne termoelektrarne na lokaciji Trbovlje.

* * *

Državni svet Republike Slovenije predlaga Vladi Republike Slovenije, da pobudo preuči in v skladu s četrtem odstavkom 98. člena Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08 in 73/09) nanjo v roku 30 dni odgovori.

Državni svet
mag. Blaž Kavčič, l.r.
predsednik

Sklep Državnega sveta ob obravnavi **pobude** državnega svetnika Jožeta Mihelčiča v zvezi s **spremembo Zakona o vojnih veteranih**

Državni svet Republike Slovenije je na 19. seji 21. 10. 2009, v skladu z 98. členom Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08 in 73/09) obravnaval pobudo Jožeta Mihelčiča v zvezi s spremembo Zakona o vojnih veteranih, in na podlagi prvega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05 - UPB1) sprejel naslednji

S K L E P :

Državni svet podpira pobudo Jožeta Mihelčiča in predlaga Vladi Republike Slovenije in Ministrstvu za delo, družino in socialne zadeve, da pobudo preučita in nanjo odgovorita.

Pobuda državnega svetnika Jožeta Mihelčiča se glasi:

V Zakonu o vojnih veteranih (ZVV-UPB2, Uradni list RS, št. 59/2006 - uradno prečiščeno besedilo), se veteranski dodatek preimenuje v veteransko rento (členi 8 -12).

Predlagam, da se Zakon o vojnih veteranih v 8., 9., 10. in 12. členu spremeni tako, da pravica do veteranskega dodatka ne bo več obravnavana kot socialna kategorija, ampak se veteranski dodatek preimenuje v veteransko rento, do katere bodo upravičeni vsi, ki jim je na podlagi navedenega zakona priznan status vojnega veterana, so starejši od 50 let in so za navedeni dodatek oziroma rento zaprosili. Osnova za izplačilo 100% rente bi znašala 477,93 €, višina pa bi bila določena na podlagi razmerij med kategorijami vojnih veteranov v sedanjem 10. členu zakona.

Obrazložitev:

V skladu z sedaj veljavnim 8., 9., 10. in 12. členom Zakona o vojnih veteranih je veteranski dodatek obravnavan kot socialna kategorija, do katerega so upravičene osebe, ki jim je v skladu z navedenim zakonom priznan status vojnega veterana, so starejše od 50 let in če v njihovih družinah dohodek na družinskega člana ne presega cenzusne osnove določene v zakonu o invalidnosti in znaša za leto 2009 477,93 €. Prepričan sem, da bi bilo prav, da je pravica do veteranske rente pogojena s statusom, ki je pridobljen na osnovi zaslug pri obrambi naše domovine v vseh v zakonu navedenih vojnah, ne pa z socialnim statusom vojnih veteranov in njihovih družin (ko na višino dodatka vpliva celo s pogodbo dogovorjen preužitek, osnova za veteranski dodatek pa je postavljena celo pod uradno mejo revščine).

Pravica do veteranske rente- dodatka je pridobljena na osnovi udeležbe pri obrambi domovine in nikakor ne sme biti pogojena s socialnim statusom.

Znani so primeri, ko so vojni veterani zaradi različnih razlogov ostali brez zaposlitve ali se na drug način znašli v osebni stiski, pa niso upravičeni do veteranskega dodatka, če dohodek na člana v družini oz. gospodinjstvu presega osnovo, ki je v letu 2009 določena v višini 477,93 €, ne glede na to, kdo je ta dohodek ustvaril. Tak način obravnave vojne veterane potiska v še težji, ponižujoč položaj in v odvisnost od svojih partnerjev, otrok ali drugih oseb

Na podlagi navedenega predlagam, da se k spremembi zakona pristopi čimprej.

* * *

Državni svet Republike Slovenije predlaga Vladi Republike Slovenije in Ministrstvu za delo, družino in socialne zadeve, da pobudo preučita in v skladu s četrtem odstavkom 98. člena Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08 in 73/09) nanjo v roku 30 dni odgovorita.

Državni svet
mag. Blaž Kavčič, l.r.
predsednik

Sklep Državnega sveta ob obravnavi **pobude** državnega svetnika Jožeta Mihelčiča v zvezi s **pripravo Predloga zakona o podpori Beli Krajini z vsemi obkolpskimi občinami**

Državni svet Republike Slovenije je na 19. seji 21. 10. 2009, v skladu z 98. členom Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08 in 73/09) obravnaval pobudi državnega svetnika Jožeta Mihelčiča v zvezi s pripravo Predloga zakona o podpori Beli Krajini z vsemi obkolpskimi občinami, in na podlagi prvega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05 - UPB1) sprejel naslednji

S K L E P :

Državni svet podpira pobudi državnega svetnika Jožeta Mihelčiča in predlaga Vladi Republike Slovenije in Službi Vlade za lokalno samoupravo in regionalno politiko, da pobudo preučita in nanjo odgovorita.

Pobudi državnega svetnika Jožeta Mihelčiča se glasita:

- 1.Vlada Republike Slovenije in Služba Vlade za lokalno samoupravo in regionalno politiko naj v najkrajšem možnem času pripravita Predlog zakona o podpori Beli Krajini z vsemi obkolpskimi občinami in ga predloži Državnemu zboru v sprejem.
- 2.Vlada Republike Slovenije in Služba Vlade za lokalno samoupravo in regionalno politiko naj v najkrajšem možnem času pripravita kriterije, po katerih se bodo delila evropska kohezijska sredstva med razvojnimi regijami, subregijami znotraj razvojnih regij in med občinami znotraj subregij. Osnova za razdelitev morajo biti programi, možnost preglasovanja med posameznimi subregijami in občinami pa bi morala biti izključena.

Obrazložitev:

Pred leti je bil v Državnem zboru sprejet zakon, na podlagi katerega je bila dodeljena pomoč zasavskim občinam, sedaj pa je v državnozbornem postopku predviden sprejem Zakona o razvojni podpori Pomurski regiji. Verjamemo, da je Pomurje potrebno pomoči in upamo, da bo zaradi sprejetega zakona Pomurcem pomoč bolj dostopna in učinkovita. Obenem pa smo tako Belokranjci kot tudi prebivalci drugih obkolpskih občin razočarani in prizadeti, ker sta tako Vlada

kot Služba Vlade za lokalno samoupravo in regionalno politiko zamudili priložnost, da predložita v sprejem podporno in razvojno naravnan zakon, s katerim bi zajeli vse manj razvite regije v Republiki Sloveniji, tudi Belo Krajino in obkolpske občine, ki po vseh kazalcih razvitosti krepko zaostajajo za razvojem v razvojni regiji Jugovzhodna Slovenija kot tudi v državi.

Bela Krajina, stisnjena med reko Kolpo s šengensko zaprto mejo, Kočevski rog in Gorjance, brez ustrezne cestne, železniške, telekomunikacijske in tudi energetske povezave, s slabo razvito komunalno infrastrukturo, z industrijo, ki jo je kriza najbolj prizadela - livarstvo v Občini Črnomelj, tekstilna industrija v Občini Metlika in proizvodnja kondenzatorjev v Občini Semič, kjer se dnevno izgubljajo delovna mesta in se stopnja brezposelnosti giblje od 12,3 do 15 % , osebni dohodki pa so daleč pod povprečjem v Republiki Sloveniji, potrebuje in tudi pričakuje pomoč države.

Nujno je zagotoviti izgradnjo ceste 3. razvojne osi, povezati Črnomelj, Metliko in Semič preko Gorjancev z avtocesto, obnoviti tako imenovano Partizansko magistralo, ki je že preko 30 let v izgradnji, posamezni odseki še niso niti zgrajeni, ko so drugi že popolnoma uničeni, zagotoviti ustrezno elektroenergetsko varnost.

Z ustreznimi davčnimi olajšavami in finančnimi vzpodbudami zagotoviti razvoj podjetništva v Beli krajini, odpirati nova delovna mesta, predvsem za mlade, izobražene, ki se po končanem šolanju v večini ne vračajo, saj zanje ni ustreznih delovnih mest.

Tudi belokranjsko kmetijstvo, kolikor ga je še ostalo, je potrebno posebne obravnave, tako zaradi kraških, kamnitih zemljišč, ki so v večini neprimerna za intenzivno kmetijsko pridelavo, vinogradništva, ki doživlja eno najhujših kriz, zapuščenih in zaraščenih kočevarskih vasi (samo na področju Občine Semič jih je skupaj 28), kot tudi zaradi preprečitve nadaljnjega opuščanja kmetovanja.

Dodatno so problemi v Beli krajini zaostreni tudi zaradi delitve sredstev iz kohezijskih skladov v razvojni regiji Jugovzhodna Slovenija, kjer je bil z preglasovanjem spremenjen način razdelitve sredstev, zaradi česar je Bela krajina dobila preko 2 mio € manj denarja, kot ga je pričakovala in zaradi česar Občini Semič, kjer je brezposelnost najvišja, osebni dohodki pa najnižji, niso bila odobrena sredstva za sofinanciranje programa, s katerim bi bilo zagotovljenih 33 novih delovnih mest.

Pričakujemo, da bodo v prihodnje sprejeti kriteriji, ki ne bodo dopuščali takih anomalij.

Koriščenje že odobrenih sredstev za izgradnjo tako imenovanega belokranjskega vodovoda 2. faza pa je blokirano, zaradi pritožb na razpisih neizbranih izvajalcev.

* * *

Državni svet Republike Slovenije predlaga Vladi Republike Slovenije in Službi Vlade za lokalno samoupravo in regionalno politiko, da pobudi preučita in v skladu s četrtem odstavkom 98. člena Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08 in 73/09) nanju v roku 30 dni odgovorita.

Državni svet
mag. Blaž Kavčič, l.r.
predsednik

Sklep Državnega sveta ob obravnavi **pobude** Komisije za državno ureditev v zvezi z **možnostmi o seznanitvi Državnega sveta z osnutki predpisov v postopku priprave**

Državni svet Republike Slovenije je na 19. seji 21. 10. 2009, v skladu z 98. členom Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08 in 73/09) obravnaval pobudo Komisije za državno ureditev v zvezi z možnostmi o seznanitvi Državnega sveta z osnutki predpisov v postopku priprave, in na podlagi prvega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05 - UPB1) sprejel naslednji

S K L E P :

Državni svet podpira pobudo Komisije za državno ureditev in predlaga Vladi Republike, da pobudo preuči in nanjo odgovori.

Pobuda Komisije za državno ureditev se glasi:

Državni svet predlaga Vladi Republike Slovenije, da prouči možnosti seznanitve Državnega sveta z osnutki predpisov v postopku priprave, medresorskem usklajevanju in v vladnem postopku, pred sprejetjem dokončnega besedila na seji Vlade Republike Slovenije.

Obrazložitev:

Komisija Državnega sveta za državno ureditev je na svoji 42. seji, dne 15. 10. 2009 na podlagi 66. člena Poslovnika Državnega sveta sprejela navedeno pobudo in jo predlaga Državnemu svetu Republike Slovenije v sprejem in posredovanje Vladi Republike Slovenije. Možnost sodelovanja stroke in civilne družbe v postopku priprave zakonov in drugih predpisov je demokratični standard, ki postaja v sodobnih državah nujnost. Predpisi se v Sloveniji največkrat pripravljajo v ozkih krogih in le manj pogosto transparentno. Poudariti je treba, da so realne možnosti za vplivanje na vsebino predpisov večje v fazi, ko so ti pri njihovih pripravljavcih, pri ministrstvih ali drugih vladnih telesih. Ko je predlog predpisa na vladi sprejet, sledi le še razprava v državnem zboru, ko je zaradi poslovniških določb o zakonodajnem postopku, realno le še malo možnosti za konceptualne in strokovne razprave o posameznih zakonskih rešitvah, saj je predloge potrebno oblikovati v obliki amandmajev, in še te lahko vlagajo le poslanci in delovna telesa Državnega zbora.

Menimo, da bi ministrstva, ki pripravljajo predpise, morala razpravo o pomembnih predpisih aktivno organizirati. To pomeni, da bi morali objavo predpisa na spletnih straneh promovirati v medijih in dopustiti možnost, da Državni svet, kot zastopnik lokalnih in funkcionalnih interesov, nevladne organizacije in druga civilna združenja posredujejo stališča.

Prepričani smo, da bi z dopuščanjem informacij o predpisih v pripravi, ki je bil vpeljan v obdobju prejšnjega mandata 2004-2008 Vlade Republike Slovenije tudi v nadalje okrepili demokratičen postopek in prispevali k možnosti sooblikovanja predpisov. Državni svet je po elektronski pošti prejel predlog zakona in omogočena mu je bila možnost, da se je z vsebino zakona seznanil že v fazi medresorskega usklajevanja in vladnega postopka. S širjenjem kroga ljudi, ki so seznanjeni z načrti novih prepisov, se tudi zmanjšuje možnost za uveljavljanje ozkih interesov posameznih skupin.

* * *

Državni svet Republike Slovenije predlaga Vladi Republike Slovenije, da pobudo preuči in v skladu s četrtem odstavkom 98. člena Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08 in 73/09) nanjo v roku 30 dni odgovori.

Državni svet
mag. Blaž Kavčič, l.r.
predsednik

Odgovor Vlade Republike Slovenije na pobudo državnega svetnika Antona Peršaka v zvezi z vprašanjem neprimerne nastanitve tujih delavcev (v zvezi z nelegalnimi samskimi domovi za tuje delavce)

Pobuda objavljena v 20. št. Poročevalca.

Datum: 7.9.2009
Prejeto: 3.9.2009

Državni svetnik Anton Peršak je na Vlado RS naslovil pobudo v zvezi z vprašanjem neprimerne nastanitve tujih delavcev. V pobudi državni svetnik predlaga, da se Vlada RS v celoti čim prej odzove na vse bolj pogost pojav ustanavljanja neke vrste nelegalnih samskih domov za tuje delavce oziroma izigravanje predpisov o graditvi objektov, prostorskem načrtovanju in predpisov, ki urejajo vprašanje začasnega ali stalnega bivališča, nastanitev ljudi v neprimernih objektih ipd.

Primerna nastanitev oziroma vprašanje ustreznega bivanja tujih delavcev je v zadnjih letih predvsem zaradi velikega povečanja zaposlovanja tujih delavcev, kot posledica velikih potreb gospodarstva, postala izrazito pereča in izpostavljena problematika. Da morajo imeti delavci migranti dostop do ustreznih pogojev nastanitve, se je Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve (MDDSZ) zavedalo že pri oblikovanju usmeritev osnutka Strategije ekonomskih migracij, kot enemu izmed ključnih strateških dokumentov na področju oblikovanja celovite migracijske politike.

Na skrajno neprimerne bivanjske pogoje (npr. neprimerni nastanitveni prostori, visoke cene najemnin, idr.), v katerih so se znašli delavci migranti na začasnem delu v Republiki Sloveniji smo bili na MDDSZ prvič opozorjeni že v letu 2008. Decembra 2008 se je z namenom seznanitve s problematiko nastanitve tujih delavcev v RS ter identificiranja primernih rešitev sestal Inšpekcijski svet RS. Ugotovljeno je bilo, da področja oddaje nepremičnin delavcem migrantom dejansko ne ureja noben predpis, prav tako pa niso predpisani niti minimalni normativi bivalnih in higienskih pogojev.

Glede na to, da je vprašanje ustreznega bivanja delavcev migrantov povezano tudi z izvajanjem določil Zakona o zaposlovanju in delu tujcev, za katerega pripravo in izvajanje je pristojno MDDSZ, smo se na ministrstvu odločili za proaktiven pristop k reševanju problematike. V skladu s tem je minister za delo, družino in socialne zadeve s sklepom št. 1101-4/2009/6 z dne

16.2.2009 imenoval Medresorsko delovno skupino za ureditev področja nastanitve tujcev. Osnovni cilj delovne skupine je bil proučitev dejanskega stanja na področju nastanitve tujih delavcev migrantov na začasnem delu v Republiki Sloveniji z namenom priprave predloga normativne ureditve tega področja. V delovno skupino so bili imenovani predstavniki Ministrstva za delo, družino in socialne zadeve, Ministrstva za okolje in prostor, Ministrstva za notranje zadeve in Ministrstva za zdravje.

Medresorska delovna skupina se je v okviru svojega mandata seznanila s trenutnimi razmerami glede prebivanja delavcev migrantov v RS, preučila normativno ureditev tega področja v drugih državah EU ter pripravlja osnutek predpisa, ki zajema tako minimalne bivanjske kot tudi higienske standarde. Osnovni namen osnutka je na eni strani zaščita pred izkoriščanjem delavcev migrantov, ki so zaposleni v Republiki Sloveniji ter postavitve minimalnih bivalnih in higienskih standardov.

Delovna skupina je pri oblikovanju predpisa in izbiri minimalnih standardov izhajala iz določbe 32. člena Ustave RS, ki posamezniku daje pravico, da se prosto giblje in si izbira prebivališče, da zapusti državo in se vanjo kadarkoli vrne. Delovna skupina je ugotovila, da posamezniku – delavcu migrantu ne moremo oziroma ne smemo vsiljevati ali določiti minimalnih standardov prebivanja, če se sam odloči poiskati namestitev in je kvaliteta prebivanja posledica njegove osebne in svobodne odločitve. Lahko pa v tem okviru zavežemo delodajalce, ki imajo v lasti ali najemu nastanitvene objekte in v njih nastanijo svoje delavce.

Pri tem velja izpostaviti, da se je medresorska delovna skupina pri svojem delu od vsega začetka zavedala problema ustrezne pravne podlage. V razpravi je bilo preučeno več možnih rešitev za določitev pravne podlage ureditve področja nastanitve tujcev, vendar se je na koncu izkazalo, da noben področni predpis (npr. stanovanjski zakon, zakon o prijavi prebivališča) ne predstavlja primerne pravne podlage. Kot najbolj primerna pravna podlaga se je izkazal Zakon o zaposlovanju in delu tujcev (ZZDT), čeprav tudi ta eksplicitno ne ureja nastanitev tujcev.

Po zaključku dela medresorske delovne skupine, oziroma pripravljenem osnutku uredbe, smo pred medresorskim usklajevanjem pridobili mnenje Službe Vlade RS za zakonodajo (SVZ), ki v svojem pisnem mnenju ugotavlja, da je z vidika skladnosti z ustavo in pravnim sistemom, besedilo osnutka uredbe v nasprotju s 87. členom Ustave RS in posledično tudi z legalitetnim načelom iz 120. člena ustave, po katerem je uprava vezana na ustavo in zakone. SVZ meni, da je potrebno omenjeno obveznost delodajalcev določiti v Zakonu o zaposlovanju in delu tujcev, hkrati s tem pa osnovne kriterije, v okviru katerih bi lahko vlada ali pristojni minister z izvršilnim predpisom nadalje urejali predmetno vprašanje nastanitve tujcev na delu v Republiki Sloveniji.

Glede na predvidene spremembe Zakona o zaposlovanju in delu tujcev v letu 2010 in že pripravljenem naboru potrebnih sprememb in dopolnitev, bo Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve predlagalo še dopolnitev ZZDT, kot jo je predlagala SVZ tako, da bo po sprejetju sprememb in dopolnitev Zakona o zaposlovanju in delu tujcev, Vlada RS lahko sprejela že pripravljen Osnutek Uredbe o določitvi minimalnih bivalnih in higienskih standardov za tujce na delu v Republiki Sloveniji. Osnutek uredbe je SVZ, ob upoštevanju da bo pravna podlaga podana v ZZDT, ocenila kot dober oziroma primeren predpis za ureditev minimalnih bivalnih in higienskih standardov za nastanitev tujcev. Z uredbo bodo tujim delavcem, ki se bodo odločili za nastanitev v objektih v lasti ali najemu delodajalca, zagotovljeni ustrezni minimalni bivalni in higienski standardi, predpisani z uredbo, prav tako pa bodo tudi za delodajalce določene sankcije, če standardov ne bi spoštovali.

Izpostaviti velja, da so bili k sodelovanju v medresorski delovni skupini povabljeni tudi predstavniki Zveze svobodnih sindikatov, ki so prvi javno opozorili na to problematiko in so s svojimi bogatimi izkušnjami s terena pomagali oblikovati osnutek predpisa.

V zvezi z izvajanjem nadzora nad spoštovanjem predpisov je potrebno poudariti, da Ministrstvo za notranje zadeve oziroma Policija izvaja vse potrebne ukrepe po Zakonu o prijavi prebivališča in Zakonu o tujcih. Statistične podatke o kršitvah (Policija je po Zakonu o prijavi prebivališča v lanskem letu ugotovila 810 kršitev oziroma prekrškov (v letu 2007 je število tovrstnih kršitev enako t.j. 810), ki so jih storili tujci) je v tako ozkem segmentu zelo težko dobiti, saj je evidentiran le prekršek, ko se nekdo ni prijavil za bivanje (ali ga ni prijavil stanodajalec), ni pa posebej navedeno, da je bilo to pri nekom, ki na "črno" oddaja stanovanje oziroma celotne objekte.

Vlada Republike Slovenije
mag. Milan M. Cvikl, l.r.
generalni sekretar

Odgovor Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu na vprašanje državnega svetnika Vincenca Otoničarja v zvezi z **razrešitvijo prostorske problematike društva France Prešeren v Skopju**

Vprašanje objavljeno v 20. št. Poročevalca.

Datum: 29.7.2009
Prejeto: 31.7.2009

Spomladi leta 1994 je bilo v Skopju ustanovljeno Slovensko združenje France Prešeren, ki ima okrog 160 članov iz vse Makedonije. Od marca 2004 dalje je predsednica združenja Anastazija Ribarska. V sodelovanju z Ministrstvom za šolstvo že od leta 1998 deluje dopolnilni pouk slovenskega jezika, ki ga obiskuje približno 40 učencev. V združenju redno deluje mešani pevski zbor France Prešeren in knjižnica. Vsako leto pripravijo praznovanje slovenskega kulturnega praznika, jesenske "Dneve slovenske kulture" ter razne druge prireditve. V okviru združenja je bila v letu 2007 ustanovljena tudi nogometna ekipa, ki se je konec julija 2007 v Ljubljani udeležila 3. svetovnega nogometnega prvenstva Slovencev po svetu. Ob 10. obletnici delovanja je Urad za Slovence v zamejstvu in po svetu podelil Priznanje in zahvalo.

Zaradi preurejanja skopskega sejma, kjer je do tedaj društvu pod izredno ugodnimi pogoji prostore omogočalo celjsko podjetje Era, se je 1. septembra 2007 društvo preselilo v nove prostore na Bulevar Goce Delčev, ki so v lasti makedonske nacionalne televizije MKTV. Prostori (dve sobi) so v slabem stanju in otežujejo delovanje društva. Urad vlade RS za Slovence v zamejstvu in po svetu (v nadaljevanju: USZS) je z omenjenim stanjem seznanjen in tudi redno spremlja delovanje ter položaj slovenskega društva v Skopju. Gre za začasno rešitev in USZS skupaj z Veleposlaništvom RS v Skopju, v okviru z svojimi zmožnostmi, poskuša društvu pomagati. USZS v ta namen finančno podpira delovanje društva »France Prešeren«. V letih 2008 in 2009 je na rednem letnem razpisu dodelil društvu po 13.000 EUR, glede na potrebe, ki jih je društvo navajalo v svoji vlogi. Na zadnjem razpisu USZS za leto 2009 so bila sredstva namenjena za sofinanciranje najema prostorov, organizacije prireditev, plačilu zborovodje in

sodelovanju z Dravogradom. Višina sredstev, ki jih slovensko društvo prejema, je glede na makedonske razmere in povprečno v primerjavi z višino sredstev, ki jih prejemajo ostala slovenska društva in organizacije v republikah bivše Jugoslavije, visoka. Društvo France Prešeren je USZS v prijavi na razpis za leto 2009 sporočilo, da so pričeli z iskanjem novih prostorov. Pri teh prizadevanjih, jim poskuša Veleposlaništvo RS v Skopju prav tako pomagati v skladu s svojimi zmožnostmi in pristojnostmi. Slovenskemu društvu France Prešeren bo USZS predlagal, da poskušajo poiskati možnosti za pridobitev primernih prostorov tudi pri lokalnih oblasteh v Skopju. Izkušnje USZS pri reševanju prostorskih problematik slovenskih društev v Republikah bivše Jugoslavije namreč kažejo, da so jim lokalne oblasti naklonjene in jim v veliki meri tudi pomagajo. Vsekakor pa se problematika društva ne bo mogla rešiti tudi brez samoiniciativnosti društva in aktivnega udejstvovanja društva pri iskanju novih prostorov v Skopju.

Urad za Slovence v zamejstvu in po svetu
dr. Boštjan Žekš, l.r.
minister

Odgovor Ministrstva za promet na pobudo državnega svetnika Draga Žure za zakonsko ureditev omejitve vožnje po levem pasu avtoceste

Prejeto: 14.10.2009

Državni svetnik je v svoji pobudi Ministrstvu za promet predlagal naj pretehta možnost o omejitvi pravice do vožnje tovornih vozil, katerih največja dovoljena masa presega 3,5 t ter vozil in skupin vozil daljših od 7 m, na avtocesti in cesti, rezervirani za motorna vozila, ki ima tri ali več prometnih pasov za promet vozil v eni smeri, izključno po skrajnem desnem prometnem pasu. Svojo pobudo utemeljuje s trditvijo, da je število vozil katerih največja dovoljena masa presega 3,5 t ter vozil in skupin vozil daljših od 7 m na slovenskih avtocestah naraslo preko predvidevanj, pogosta prehitevanja navedenih vozil pa povzročajo dodatne zamaške na avtocestah in tudi nevarne situacije za ostale uporabnike slovenskih avtocest.

Ministrstvo za promet je v letu 2007 zaradi opažanj, da se tovorni promet povečuje in da je prehitevanj tovornih vozil med seboj vse več, kar posledično zelo zmanjšuje varnost uporabnikov, z dopisom pozvalo družbo DARS d.d., da preuči možnosti in pristopi k vzpostavitvi prepovedi prehitevanja za tovorna vozila. V zvezi z dano nalogo je družba DARS d.d. predlagala način postavitve prometne signalizacije, ki prepoveduje prehitevanje tovornim vozilom (znak II-29), s predlogom kriterijev glede mest vzpostavitve, in da se na določenih mestih oz. pododsekih (pas za počasna vozila, ljubljanski obroč, priključki na zelo prometnih odsekih) ta omejitev ne upošteva, saj bi pomenila le večjo prometno gnečo v konicah. Po potrditvi predlaganih kriterijev s strani Ministrstva za promet, je družba DARS d.d. pripravila nalog za postavitev prometne signalizacije na avtocestah v 5. koridorju in to postavitve tudi realizirala v poletnih mesecih leta 2007.

Po avgustu leta 2007 so bile v promet predane novo zgrajene avtoceste. Na novo predanih odsekih je bila prepoved prehitevanja vzpostavljena tam, kjer cestna infrastruktura to zahtevala (predori, viadukti in podobno), ter dodatno tudi na celotni avtocesti A5 Pesnica – Pince (prekmurska avtocesta), kjer je bila vzpostavljena tudi signalizacija o zahtevani varnostni razdalji. Druge novo zgrajene avtoceste niso v celoti opremljene s prepovedjo prehitevanja, ker

prometne obremenitve niso tako visoke, kot smo postavili kriterije. Na osnovi zahteve avtoprevoznikov, ki so tej omejitvi prehitevanja ves čas nasprotovali, je Ministrstvo za promet decembra 2007 dodatno naročilo družbi DARS d.d., da pristopi k naročilu in izvedbi dopolnitve že vzpostavljene prometne signalizacije tako, da na znake II-29 doda časovno omejitev tako, da omejitev velja le v času od 6.00 do 9.00 ure in od 14.00 do 17.00 ure. Dopolnilne table so bile postavljene marca 2008.

Ko bodo prometne obremenitve v 10. koridorju presegle 3.000 PLDP težkih tovornih vozil na dan, bo družba DARS d.d. vzpostavila prepoved prehitevanja tovornih vozil tudi na avtocesti A 2 po enakih, že prej navedenih kriterijih. Enako bo obravnavana avtocesta A 3.

Skladno s sporazumom, podpisanim z GZS, OZS in AZ, avgusta 2009, pa bo družba DARS d.d. do konca leta 2009 poskrbela za postavitev dopolnilnih tabel na že vzpostavljeni prometni signalizaciji, ki bodo na avtocestah prepovedovale prehitevanje le tovornim vozilom, katerih največja dovoljena masa presega 7,5 t.

Delovna skupina, ki pripravlja novi Zakon o pravilih cestnega prometa je mnenja, da so glede na opisano problematiko prehitevanja najbolj problematične avtoceste in ceste, rezervirane za motorna vozila, z dvema prometnima pasovoma za vožnjo v eno smer in ne avtoceste in ceste, rezervirane za motorna vozila, ki imajo tri ali več prometnih pasov za vožnjo v eno smer. Določba, ki bi po avtocestah in cestah, rezerviranih za motorna vozila, ki imajo tri ali več prometnih pasov za vožnjo v eno smer dovoljevala vožnjo vozilom, katerih največja dovoljena masa presega 3,5 t ter vozil in skupin vozil daljših od 7 m, le po skrajnem desnem prometnem pasu, bi povzročila še večji kaos v cestnem prometu in dodatne zamaške na avtocestah ter s tem nastanek dodatnih nevarnih situacij za uporabnike slovenskih avtocest.

Pred leti je bila že predlagana ureditev v Zakonu o varnosti cestnega prometa, ki bi voznikom vozil, katerih največja dovoljena masa presega 3,5 t ter vozil in skupin vozil daljših od 7 m, na avtocestah in cestah, rezerviranih za motorna vozila, ki ima le dva prometa pasova za vožnjo v eno smer, generalno prepovedala vožnjo po levem prometnem pasu, vendar zaradi velikih nasprotovanj avtoprevoznikov, predlog ni bil realiziran.

Ob vsem povedanem pa je potrebno omeniti tudi dejstvo, da bi uveljavitev tako striktnih omejitev zahtevala stalen in zelo obsežen policijski nadzor ter od policije zahtevala več tehničnih, kadrovskih in drugih resursov.

Direktorat za promet
Ljubo Zajc, l.r.
generalni direktor

Direktorat za ceste
dr. Peter Gašperšič, l.r.
v.d. generalnega direktorja

Odgovor Vlade Republike Slovenije na vprašanje državnega svetnika Vincenca Otoničarja glede honorarjev funkcionarjev za predavanja na seminarjih in konferencah, ki obravnavajo tematiko z njihovega delovnega področja

Vprašanje objavljeno v 20. št. Poročevalca.

Datum: 27.08.2009

V zvezi z navedenimi vprašanji Vlada Republike Slovenije pojasnjuje, da ministri in državni sekretarji niso podpisali nobenega posebnega akta, kar pa seveda ne pomeni, da kljub temu vestno in pošteno ne opravljajo svojega dela. Naloge in pristojnosti vlade kot celote kot tudi ministrov in državnih sekretarjev posebej določajo Ustava Republike Slovenije ter ustrezni zakoni. Tako so ministri skupno odgovorni za delo vlade kot celote, vsak minister pa še posebej za delo svojega ministrstva. Vlada in ministri so v skladu s 110. členom ustave v okviru svojih pristojnosti samostojni in dogovorni državnemu zboru. V primeru, da obstajajo razlogi, ima Državni zbor oziroma poslanci v skladu z ustavo možnosti preverjanja dela vlade z glasovanjem o zaupnici, z interpelacijo in tudi s poslanskimi vprašanji. V skladu z določbami zakona, ki ureja državno upravo, pa v primeru prenehanja funkcije ministra preneha tudi funkcija državnemu sekretarju. Vlada ocenjuje, da ob upoštevanju veljavnih mehanizmov nadzora podpisovanje posebnega akta ne bi pomembno prispevalo k poštenemu in kakovostnemu opravljanju funkcij ministrov in državnih sekretarjev.

Glede omejevanja opravljanja drugih dejavnosti pa Vlada pojasnjuje, da za funkcionarje velja ureditev, kot izhaja iz 19. člena Zakona o preprečevanju korupcije (Uradni list, št. 2/2004, št. 92/2005 Skl. US: U-I-263-05-6, 97/2005 Odl. US: U-I-163/05-36, 100/2005 Skl. US: U-I-296/05, 20/2006-ZNOJF-1, 33/2007 Odl. US: U-I-57/06-28), ki določa, da funkcionar, ki poklicno opravlja funkcijo, ne sme samostojno ali v delovnem razmerju opravljati poklicne ali druge dejavnosti, namenjene pridobivanju dohodka. Ne glede na to določbo lahko poklicni funkcionar opravlja pedagoško, znanstveno, raziskovalno, umetniško, kulturno in publicistično delo. Za opravljanje pedagoške dejavnosti pa so vsi funkcionarji, ki so ali želijo še naprej opravljati pedagoško dejavnost na podlagi dopolnilnega delovnega razmerja ali na drugi pogodbeni podlagi pridobili ustrezno soglasje vlade oziroma komisije za kadrovske zadeve in imenovanja.

Prav tako pa želi vlada opozoriti, da še vedno veljajo sklepi, sprejeti decembra 2004, ki se nanašajo na predavanja in sodelovanje na konferencah in veljajo tako za javne uslužbence kot tudi za funkcionarje, prav tako pa zavezujejo organe. Vsebinsko sklepi urejajo obveznosti pristojnih ministrstev, ki morajo takoj po sprejemu novih predpisov oziroma večjih sprememb teh predpisov organizirati brezplačna usposabljanja za vse izvajalce javnih nalog (zlasti za državno upravo in občinske uprave), če ocenijo, da so takšna usposabljanja potrebna ali če uporabniki izrazijo potrebo po usposabljanju. Usposabljanja morajo biti zagotovljena za vse uporabnike pod enakimi pogoji. Usposabljanja za občinske uprave se organizirajo v sodelovanju z reprezentativnimi združenji lokalnih skupnosti. Organi državne uprave morajo pred prijavo svojih javnih uslužbencev na seminarje, ki jih izvajajo zunanje organizacije, preveriti, ali ustrezeni seminar pod ugodnejšimi pogoji (cena in kvaliteta programa ter izvajalcev, čas izvedbe) ni na razpolago znotraj uprave v okviru ministrstva, pristojnega za upravo.

Upošteva določbe zakona, ki ureja uslužbenski sistem ter navedeni sklep vlade pa lahko uslužbenci organov državne uprave sodelujejo kot plačani predavatelji na strokovnih posvetih le

izven delovnega časa. Če so na strokovni posvet napoteni s strani delodajalca oziroma če opravljajo to delo v okviru službe, za predavanje ne smejo prejeti posebnega plačila od organizatorja oziroma izvajalca. Glede ministrov in državnih sekretarjev pa omenjeni sklepi določajo, da ne smejo proti plačilu sodelovati na strokovnih posvetih, konferencah in usposabljanjih.

V zvezi s vprašanjem glede organiziranja predavanj z namenom harmonizacije uporabe predpisov, predvsem s področja sistema javnih uslužbencev in javnih financ, tudi za lokalne skupnosti pa vlada pojasnjuje, da je v letu 2008 bilo tovrstnih predavanj oziroma usposabljanj precej, pomemben del teh pa je bil vezan tudi na prehod na nov plačni sistem. Predavanja in usposabljanja je v sodelovanju z reprezentativnimi združenji lokalnih skupnosti ali na njihovo pobudo organiziralo ministrstvo, pristojno za javno upravo, ali pa reprezentativna združenja sama. Vsa ta predavanja oziroma usposabljanja so bila izvedena brezplačno. V nadaljevanju je naveden pregled nekaterih izvedenih brezplačnih predavanj in usposabljanj v letu 2008, na katerih so kot izvajalci usposabljanj sodelovali zaposleni Ministrstva za javno upravo:

Tema	Organizator	Kraj in datum	Udeleženci
Prehod na nov plačni sistem, obračun plač in notranja organizacija in sistemizacija delovnih mest	Center za razvoj financ	Ljubljana, 16.1.2008	Računovodje in kadrovski delavci iz javnega sektorja
Sistem javnih uslužbencev, notranja organizacija in sistemizacija	Skupnost centrov za socialno delo	Ljubljana, 4.3.2008	Direktorji centrov za socialno delo
Položaj tajnikov oz. direktorjev občinskih uprav	Združenje tajnikov	Velenje, 26.3.2008	Tajniki oz. direktorji občinskih uprav
Predstavitev novosti ZJU	Skupnost občin Slovenije	Laško, 29.5.2008	Javni uslužbenci iz občin
Predstavitev načel javnih uslužbencev in Kodeksa ravnanja javnih uslužbencev	Združenje ravnateljev srednjih šol	Radenci, 22.4.2008	Ravnatelji srednjih šol
Predstavitev sprememb uredbe o notranji organizaciji	SDO- ROS	Ljubljana, 24.6.2008	Javni uslužbenci iz UE
Sistemizacija in nov plačni sistem	Skupnost občin Slovenije	Postojna, 9.7.2008	Javni uslužbenci iz občin
Odpoved pogodbe o zaposlitvi v občinah	Skupnost občin Slovenije	8.10.2008	Tajniki oz. direktorji občinskih uprav in drugi javni uslužbenci
Uredba o napredovanju v nazive	Skupnost občin Slovenije	Ljubljana, 12.11.2008	Javni uslužbenci iz občin
Uredba o napredovanju v nazive	Združenje tajnikov občin	Domžale, 14.11.2008	Tajniki oz. direktorji občinskih uprav
Predstavitev najpogostejših nepravilnosti na področju javnih uslužbencev na lokalnem nivoju	Združenje občin Slovenije	Litija 14.5.2008	Javni uslužbenci iz občin
Predstavitev najpogostejših nepravilnosti na področju javnih uslužbencev v upravnih enotah	MJU in MNZ	Kranjska Gora 24.11.2008	Javni uslužbenci iz upravnih enot
Predstavitev pravilne določitve plačnih razredov in odprave nesorazmerij ob novih zaposlitvah, premestitvah in	MJU in MNZ	Kranjska Gora 24.11.2008	Javni uslužbenci iz upravnih enot

napredovanjih in Uredbe o napredovanju uradnikov v nazive			
Uvajanje kompetenc v javno upravo	MJU in MNZ	Kranjska Gora 24.11.2008	Javni uslužbenci iz upravnih enot
Izvajanje, spremljanje in nadzor nad izvajanjem storitev podpore uporabnikom	MJU	Ljubljana 25.11.2008	Informatiki in odgovorne osebe za informatiko na upravnih enotah
Predstavitev pravilne določitve plačnih razredov in odprave nesorazmerij ob novih zaposlitvah, premestitvah in napredovanjih	MJU	Ljubljana, 29.09.2008	Načelniki upravnih enot
Predstavitev pravilne določitve plačnih razredov in odprave nesorazmerij ob novih zaposlitvah, premestitvah in napredovanjih in Uredbe o napredovanju uradnikov v nazive	MJU	Ljubljana, 27.10.2008	Javni uslužbenci iz pravosodnih organov
Predstavitev pravilne določitve plačnih razredov in odprave nesorazmerij ob novih zaposlitvah, premestitvah in napredovanjih in Uredbe o napredovanju uradnikov v nazive	MJU	Ljubljana, 04.11.2008	Javni uslužbenci iz organov državne uprave in drugih državnih organov
Predstavitev pravilne določitve plačnih razredov in odprave nesorazmerij ob novih zaposlitvah, premestitvah in napredovanjih in Uredbe o napredovanju uradnikov v nazive	MJU	Ljubljana, 06.11.2008	Javni uslužbenci iz organov državne uprave in drugih državnih organov
Predstavitev pravilne določitve plačnih razredov in odprave nesorazmerij ob novih zaposlitvah, premestitvah in napredovanjih in Uredbe o napredovanju uradnikov v nazive	MJU	Ljubljana, 11.11.2008	Javni uslužbenci iz organov državne uprave
Uslužbenški sistem, plačni sistem in napredovanje	SDOS	Ljubljana, 27.03.2008	Javni uslužbenci - predstavniki sindikata v organih državne uprave
Novosti E-upravljanja za lokalne skupnosti	Skupnost občin Slovenije	Ljubljana, 2.2.2008	Župani, direktorji občinskih uprav
Uslužbenški sistem, plačni sistem in napredovanje	SDOS	Ljubljana, 14.04.2008	Javni uslužbenci- člani konference sindikata UE
Uslužbenški sistem, plačni sistem in napredovanje	SDOS	Ljubljana,. 14.10.2008	Javni uslužbenci – člani konferenca sindikata UE
Predstavitev sprememb in dopolnitev Uredbe o notranji organizaciji, sistemizaciji, delovnih mestih in nazivih v organih javne uprave in v pravosodnih organih	Center za usposabljanje v pravosodju	Ljubljana, 04.06.2008	Javni uslužbenci in funkcionarji v pravosodnih organih
Plačni sistem v javnem sektorju, Uredba o napredovanju javnih uslužbencev v plačne razrede in delitev sredstev za redno	Služba za lokalno samoupravo	Ljubljana 22.12.2008	Vodje organizacijskih enot

delovno uspešnost			
Plačni sistem v javnem sektorju, Uredba o napredovanju javnih uslužbencev v plačne razrede in delitev sredstev za redno delovno uspešnost	Skupnost muzejev Slovenije	Ljubljana 12.12.2008	Predstavniki članic Skupnosti muzejev Slovenije
Plačni sistem v javnem sektorju, Uredba o napredovanju javnih uslužbencev v plačne razrede in delitev sredstev za redno delovno uspešnost	Zveza ljudskih Univerz Slovenije	Grosuplje 9.12.2008	Direktorji Zveze ljudskih Univerz Slovenije
Plačni sistem v javnem sektorju, Uredba o napredovanju javnih uslužbencev v plačne razrede in delitev sredstev za redno delovno uspešnost	Ministrstvo za notranje zadeve, Ministrstvo za javno upravo	Ljubljana 25.11.2008	Načelniki UE in vodje notranjih organizacijskih enot
Plačni sistem v javnem sektorju, Uredba o napredovanju javnih uslužbencev v plačne razrede in delitev sredstev za redno delovno uspešnost	Ministrstvo za javno upravo	Ljubljana 11.11.2008	Predstavniki ministrstev, organov v sestavi ministrstev in vladnih služb
Plačni sistem v javnem sektorju, Uredba o napredovanju javnih uslužbencev v plačne razrede in delitev sredstev za redno delovno uspešnost	Ministrstvo za javno upravo	Ljubljana 6.11.2008	Predstavniki ministrstev, organov v sestavi ministrstev in vladnih služb
Plačni sistem v javnem sektorju, Uredba o napredovanju javnih uslužbencev v plačne razrede in delitev sredstev za redno delovno uspešnost	Ministrstvo za javno upravo	Ljubljana 4.11.2008	Predstavniki ministrstev, organov v sestavi ministrstev in vladnih služb
Plačni sistem v javnem sektorju, Uredba o napredovanju javnih uslužbencev v plačne razrede in delitev sredstev za redno delovno uspešnost	UE Trebnje, UE Sevnica	Trebnje 23. 10.2008	Javni uslužbenci UE Trebnje in UE Sevnica
Plačni sistem v javnem sektorju, Uredba o napredovanju javnih uslužbencev v plačne razrede in delitev sredstev za redno delovno uspešnost Uredba o položajnem dodatku in dodatki v KPJS	Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve	Ljubljana 17.10.2008	Direktorji, računovodje, vodje v socialno varstvenih zavodih
Plačni sistem v javnem sektorju, Uredba o napredovanju javnih uslužbencev v plačne razrede in delitev sredstev za redno delovno uspešnost, Uredba o položajnem dodatku in dodatki v KPJS	Skupnost občin Slovenije	Ljubljana 15.10.2008	Javni uslužbenci zaposleni v občinskih upravah
Plačni sistem v javnem sektorju, Uredba o napredovanju javnih uslužbencev v plačne razrede in delitev sredstev za redno delovno uspešnost,	Združenje zdravstvenih zavodov Slovenije	Ljubljana 03.10.2008	Zaposleni v zdravstvenih zavodih v Sloveniji, ki delajo na kadrovskem oz. računovodskem področju in vodje v teh zavodih

Plačni sistem v javnem sektorju, Uredba o napredovanju javnih uslužbencev v plačne razrede in delitev sredstev za redno delovno uspešnost	Ministrstvo za javno upravo	Ljubljana 29.9.2008	Načelnice in načelniki UE
Plačni sistem v javnem sektorju, Uredba o napredovanju javnih uslužbencev v plačne razrede in delitev sredstev za redno delovno uspešnost, Uredba o položajnem dodatku in dodatki v KPJS	Ministrstvo za kulturo	Ljubljana 18.6.2008	Predstavniki javnih zavodov s področja kulture
Plačni sistem v javnem sektorju, Uredba o napredovanju javnih uslužbencev v plačne razrede in delitev sredstev za redno delovno uspešnost	Sindikat zdravstva in socialnega skrbstva	Koper, Žusterna 17.6.2008	Sindikalni predstavniki s področja zdravstva in socialnega skrbstva
Predstavitev novega plačnega sistema v javnem sektorju, Uredba o napredovanju javnih uslužbencev v plačne razrede in delitev sredstev za redno delovno uspešnost,	Skupnost občin Slovenije	Laško 29.5.2008	Javni uslužbenci zaposleni v občinskih upravah
Plačni sistem v javnem sektorju, Uredba o napredovanju javnih uslužbencev v plačne razrede in delitev sredstev za redno delovno uspešnost	Skupnost občin Slovenije	Litija 13.5.2008	Javni uslužbenci zaposleni v občinskih upravah

Organiziranje brezplačnih usposabljanj za udeležence in sodelovanje kot predavatelji na takšnih usposabljanjih, z namenom zagotavljanja harmonizacije izvajanja predpisov, se izvaja tudi v letu 2009. Ne glede na to, da se vprašanje nanaša samo seminarje in usposabljanja v letu 2008, je v nadaljevanju naveden pregled nekaterih izvedenih brezplačnih predavanj in usposabljanj v letu 2009, na katerih so kot izvajalci usposabljanj sodelovali zaposleni Ministrstva za javno upravo:

Tema	Organizator	Kraj in datum		Udeleženci
Skupne občinske uprave – organizacija in vrednotenje	Služba za lokalno samoupravo	Celje, 20.2.2009		Javni uslužbenci iz občin
Prehod na nov plačni sistem –organizacija, napredovanje, ocenjevanje	Ministrstvo za javno upravo	Brdo, 6.3.2009		Javni uslužbenci iz organov državne uprave
Organizacija in sistemizacija	Policijski sindikat	Kranjska Gora, 22.6.2009		Sindikalni zaupniki iz policije
Postopki zaposlovanja javnih uslužbencev		MJU	Ljubljana, 29.05.2009	Javni uslužbenci iz organov državne uprave in drugih državnih organov
Plačni sistem v javnem sektorju, Uredba o napredovanju javnih uslužbencev v plačne razrede in delitev sredstev za redno delovno		Skupnost zavodov osnovne	Celje 3.7.2009	Direktorji zdravstvenih domov posavske in celjske regije,

uspešnost	zdravstvene dejavnosti celjske regije		pomočniki direktorjev, vodstveni delavci in delavci strokovnih služb
Vključevanje v E-upravo	MJU	Ljubljana, 7., 8. in 9. julij 2009	Predstavniki občin, informatiki
Plačni sistem v javnem sektorju, Uredba o napredovanju javnih uslužbencev v plačne razrede in delitev sredstev za redno delovno uspešnost	Splošna bolnišnica Celje	Celje 30.03.2009	Predstojniki oddelkov, glavne sestre, vodje oddelkov in služb
Plačni sistem v javnem sektorju, Uredba o napredovanju javnih uslužbencev v plačne razrede in delitev sredstev za redno delovno uspešnost	Univerzitetni klinični center	Ljubljana 5.3.2009	Predstojniki oddelkov, glavne sestre, vodje oddelkov in služb
Plačni sistem v javnem sektorju, Uredba o napredovanju javnih uslužbencev v plačne razrede in delitev sredstev za redno delovno uspešnost	Skupnost občin Slovenije	Ljubljana 4.3.2009	Javni uslužbenci zaposleni v občinskih upravah
Plačni sistem v javnem sektorju, Uredba o napredovanju javnih uslužbencev v plačne razrede in delitev sredstev za redno delovno uspešnost	Republika Slovenija Državni zbor	Ljubljana 20.2.2009	Vodje organizacijskih enot in vodje poslanskih skupin
Plačni sistem v javnem sektorju, Uredba o napredovanju javnih uslužbencev v plačne razrede in delitev sredstev za redno delovno uspešnost	Združenje zdravstvenih zavodov Slovenije	Ljubljana 17.02.2009	Zaposleni v zdravstvenih zavodih v Sloveniji, ki delajo na kadrovskem oz. računovodskem področju in vodje v teh zavodih

Na podlagi navedenih dejstev vlada ugotavlja, da usposabljanja in predstavitve novih predpisov oziroma predpisov, kjer nastanejo določeni problemi pri izvajanju v praksi, potekajo. Ne glede na to pa vlada pripravlja strategijo nadaljnjih aktivnosti na področju usposabljanja in izpopolnjevanja javnih uslužbencev, v okviru katere bodo postavljena nova izhodišča za učinkovito, vsem pod enakimi pogoji dostopno in vsebinsko usmerjeno usposabljanje javnih uslužbencev za opravljanje javnih nalog.

Odgovor Ministrstva za obrambo na vprašanje državnega svetnika Tonija Dragarja glede imenovanja občinske komisije za sprejemanje vlog in ocenjevanje škode ob naravnih nesrečah

Vprašanje objavljeno v 20. št. Poročevalca.

Datum: 30.7.2009

Prejeto: 7.8.2009

Državni svetnik Toni Dragar je 1. 6. 2009 naslovil Ministrstvu za obrambo vprašanje ali je imenovanje občinske komisije za sprejemanje vlog in ocenjevanje škode ob naravnih nesrečah dolžnost ali zgolj možnost župana. Državni svetnik vprašanje utemeljuje s tem, da doslej niti od Uprave RS za zaščito in reševanje, niti od vladne službe za zakonodajo ni dobil obvezujočega mnenja. Državni svetnik ocenjuje, da 36. člen v povezavi s 97.a členom Zakona o varstvu pred

naravnimi in drugimi nesrečami (Uradni list RS, št. 51/06 – UPB in 97/05 – ZSPJS – H) nista jasna glede pristojnosti občin pri ocenjevanju škode. Vprašanje je bilo Ministrstvu za obrambo poslano z dopisom Državnega sveta Republike Slovenije pod št. 200-01/09-2 z dne, 2. 7. 2009.

V zvezi s postavljenim vprašanjem Ministrstvo za obrambo daje naslednji odgovor:

Občine morajo ustanoviti komisije za ocenjevanje škode ob naravnih in drugih nesrečah, ker je delovanje občinskih komisij sestavni del ocenjevanja škode ob naravnih in drugih nesrečah, še posebej v tistih, v katerih je veliko število oškodovancev ali so škodo utrpeli občine same. Taka je tudi normativna ureditev.

36. člen Zakona o varstvu pred naravnimi in drugimi nesrečami določa, da je ocenjevanje škode, ki jo povzročijo naravne nesreče v državni pristojnosti. Taka ali podobna določba ni ponovljena tudi v 35. členu, ki ureja pristojnosti občin, saj organizacijo, način in obseg ocenjevanja škode pa tudi njeno verifikacijo, usmerja država. Občina ne more ocenjevati škode vsaj v povezavi z državno pomočjo ne, če niso izpolnjeni pogoji in dejanja, ki so v pristojnosti države (sklep Uprave RS za zaščito in reševanje, enotna metodologija ipd.). V povezavi z drugimi določbami citiranega zakona pa je nesporno, da je sestavni del ocenjevanja škode ob naravnih in drugih nesrečah tudi delovanje občinskih komisij.

97. člen Zakona o varstvu pred naravnimi in drugimi nesrečami ureja imenovanje državnih in regijskih komisij, ki jih imenuje vlada. Sestava teh komisij je paritetna, določba pa ne obsega imenovanje občinskih komisij, saj teh ne imenuje vlada, ampak župan in so zato urejene v 97.a členu. Ker gre za enoten proces ocenjevanja škode, ki je organizacijsko urejen v 97. in se nadaljuje v 97.a členu, je v prvem odstavku tega člena določeno, da škodo ocenjujejo tudi (torej poleg regijskih in državne) občinske komisije, ki jih imenujejo župani.

Glede na različen obseg posledic nesreč in nastale škode, zlasti pa glede na število oškodovancev zakonska ureditev omogoča, da škode pri katerih je manjše število oškodovancev lahko oceni država preko regijskih komisij sama, nikakor pa ni mogoče samo preko regijskih komisij ocenjevati tistih škod, v katerih je veliko število oškodovancev. V suši 2003 je bilo oškodovancev preko 50.000 in ni si mogoče zamisliti ocenjevanja brez sodelovanja občinskih komisij. Enako velja za poplave septembra 2007 ali vremenske ujme 2008, v katerih je bilo preko 20.000 poškodovanih objektov in podobno. V procesu ocenjevanja škode pa lahko sodelujejo tudi pristojna ministrstva v zvezi z ocenjevanjem škode na gospodarski javni infrastrukturi državnega pomena oziroma drugih stvari v državni lasti (državna prometna infrastruktura, vodotoki). Še posebej se škoda ocenjuje v gospodarstvu preko resornega ministrstva. Uprava RS za zaščito in reševanje pa za ocenjevanje škode lahko angažira še posebne cenilce. V vseh primerih pa mora biti škoda ocenjena po enotni metodologiji in izveden postopek verifikacije preko regijskih in državne komisije (97.b člen).

Da bi lahko celoten sistem ocenjevanja potekal čimbolj objektivno na podlagi predpisane metodologije, je z zakonom urejen tudi sistem usposabljanja članov komisij za ocenjevanje škode po predpisani metodologiji, za katerega skrbi Uprava RS za zaščito in reševanje. Uprava vodi tudi evidenco oziroma izdaja ustrezna potrdila o usposobljenosti članov komisij (97.a člen). Tako so bila v zadnjih letih izvedena številna usposabljanja npr. 26. 3. 2008, 2. in 3. 4. 2008 ter 19. 11. 2008, v letošnjem letu pa 24. 3. 2009, 2. 4. 2009, 8. 4. 2009, 2. 6. 2009, 9. 6. 2009 in 17. 6. 2009. Vsa izobraževanja se izvajajo z namenom, da postopno zagotovimo najnujnejše število potrebnih usposobljenih cenilcev na lokalni in regijski ravni.

Omenjena ureditev je dopolnjena tudi s tem, da stroške dela komisij pri ocenjevanju škode po predpisani metodologiji in v skladu z odločitvami ter usmeritvami Uprave RS za zaščito in reševanje, krije uprava po merilih, ki jih določi minister. Ker teh stroškov ni mogoče vnaprej določati, je v ustreznih določbah (npr. 35. člen) Zakona o odpravi posledic naravnih nesreč (Uradni list RS, št. 114/05 – UPB, 90/07 in 102/07) določeno, da o teh stroških odloči vlada ob potrditvi ocene neposredne škode.

Zgoraj opisana ureditev je delno oziroma v potrebnem obsegu razdelana še v Uredbi o metodologiji za ocenjevanje škode (Uradni list RS, št. 67/03, 79/04, 81/06 in 68/08).

V skladu z izkušnjami pridobljenimi po letu 2003 se je zaradi poenostavitve zapisnike o ocenjeni škodi po zgoraj navedeni metodologiji, dopolnilo tako, da se štejejo tudi kot vloge za državno pomoč, če so pri oceni neposredne škode izpolnjeni z zakonom predpisani pogoji. To je odpravilo dvakratne vloge. Dejstvo pa je tudi, da so občinske komisije zelo različno obremenjene z ocenjevanjem škode, tako kot so pač razporejene in se pojavljajo naravne in druge nesreče. Nekatere občine vse od vzpostavitve sedanjega sistema ocenjevanja škode, v ocenjevanje niso bile vključene, ker pač za to ni bilo potrebe ali pa škoda na njihovem območju ni nastala. To pa seveda še ne pomeni, da občinam ni treba ustanoviti komisij za ocenjevanje škode. Če te komisije ne bi bile imenovane, ali če bi jih imenovali šele tedaj, ko do nesreč pride, ne bi mogli zagotoviti niti najnujnejše usposobitve njihovih članov za ocenjevanje škode. Komisij za ocenjevanje škode pa ni mogoče nadomestiti, saj na nobenem področju ni dovolj strokovnjakov, ki bi bili sposobni oziroma, ki bi lahko ocenili določeno škodo. Zavarovalniških cenilcev ni mogoče uporabiti, ker njihovo delo sovпада z nastankom nesreč. Svetovalcev za področje kmetijstva imamo le omejeno število in samo te lahko uporabimo kot člane komisij, prav tako pa je zelo omejeno število sodnih cenilcev. Princip in izhodišče, ki pa ga je uveljavil zakonodajalec pri državni pomoči ob naravnih nesrečah, pa temelji na odločitvi, da se pomoč zagotovi čim prej po nastanku nesreče. Zato so določeni tudi orientacijski roki, v katerih mora biti škoda ocenjena, zelo kratek je čas za pripravo programov ipd.

Ministrstvo za obrambo
dr. Ljubica Jelušič, l.r
ministrica

Odgovor Ministrstva za obrambo na pobudo državnega svetnika Rastislava Revna za zakonsko ureditev statusa gasilca prostovoljnega gasilskega društva in za spremembo financiranja

Vprašanje objavljeno v 20. št. Poročevalca.

Datum: 30.7.2009

Prejeto: 6.8.2009

Državni svetnik Rastislav Reven je 19. 5. 2009 na Ministrstvo za obrambo in Ministrstvo za finance naslovil pobudo za zakonsko ureditev statusa gasilca prostovoljnega gasilskega društva in za spremembo financiranja. Pobudo je Ministrstvo za obrambo prejelo 25. 5. 2009 od Državnega sveta z dopisom št. 213-01/09-2/2 z dne, 20. 5. 2009. Državni svetnik predlaga, da se zakonsko uredi:

- da refundacije plač zaradi odsotnosti prostovoljnih gasilcev z dela zaradi izobraževanja in sodelovanja na intervencijah krije državni proračun;
- da se poenoti zavarovanje gasilcev za celo državo za primer poškodbe ali bolezni med intervencijo ali izobraževanjem;
- da se gasilcem prizna boniteta ob upokojitvi, ki naj upošteva število dni, ko je gasilec sodeloval v intervencijah;
- da se mikro in malim podjetjem ter samostojnim podjetnikom, ki imajo zaposlenih več kot 30 % prostovoljnih gasilcev, prizna davčna olajšava zaradi izpada poslovne dejavnosti v času odsotnosti gasilca zaradi intervencije.

Ministrstvo za obrambo je zgoraj povzeto pobudo proučilo in nanjo posreduje mnenje potem, ko je Državni zbor Republike Slovenije sredi julija, sprejel tudi Resolucijo o nacionalnem programu varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami v letih 2009 do 2015 (Uradni list RS, št. 57&09) in ki daje tudi ustrezno izhodišče za nadaljnje urejanje statusa reševalcev.

Status gasilcev tako poklicnih kot prostovoljnih, urejata Zakon o varstvu pred naravnimi in drugimi nesrečami (Uradni list RS, št. 51/06 – UPB in 95/07 – ZSPJS – H) in Zakon o gasilstvu (Uradni list RS, št. 113/05 – UPB). Dopolnjena sta bila v letu 2005 in v letu 2006. V teh zakonih urejen status prostovoljnih reševalcev, je usklajen z evropskim pravnim redom vključno s področjem delovnih razmerij, pa tudi primerljiv z ureditvami, ki jih poznajo države s podobno zgodovino, tradicijo in izkušnjami pri delovanju prostovoljnega gasilstva kot so Avstrija, Nemčija in Madžarska. Usklajenost te ureditve je dosežena tudi pri usklajevanju davčnega sistema Republike Slovenije z evropskim pravnim redom tako z vidika ureditve dohodnine, davčnih obremenitev kot tudi drugih davčnih instrumentov. Omenjena ureditev z izjemo, če odmislimo pokrajine, ne odstopa bistveno od ureditve lokalne samouprave pri članicah Evropske unije.

Temeljno izhodišče, ki smo ga uveljavljali pri dopolnjevanju zakonodaje na področju varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami zlasti pa gasilstva v preteklih letih je bilo, da je treba zagotoviti enotnost gasilstva (torej poklicnega in prostovoljnega) in da je gasilstvo v temeljni pristojnosti občine. Zato Zakon o gasilstvu omogoča, da so v obvezno javno lokalno gasilsko službo vključene vse gasilske prostovoljne enote pod določenimi pogoji, med katerimi je tudi ta, da morajo biti povezane preko lokalnih gasilskih zvez v Gasilsko zvezo Slovenije. Na tej podlagi je v opravljanje javne gasilske službe kot splošne reševalne službe vključenih okoli 44.000 operativnih prostovoljnih gasilcev in nekaj čez 600 poklicnih gasilcev. Takšen pristop omogoča zelo dobro teritorialno pokritost celotnega državnega območja z gasilci kot splošnimi reševalci, čeprav jih je zlasti v vzhodnem delu države zelo veliko. Veliko število gasilcev omogoča, da prilagajajo svoje delovanje v gasilskih enotah svojim obveznostim do delodajalcev. Pripravljenost gasilskih enot je tako lahko prožna, kar še dodatno omogoča sistem tihega alarmiranja gasilcev, ki ga zagotavlja država.

S pogodbo med občino in gasilsko enoto, ki jo sopodpisuje tudi pristojna gasilska zveza, se urejajo medsebojne obveznosti, ki se določajo na podlagi odločitve pristojnega občinskega organa kako bo organizirana javna gasilska služba na območju občine. Gre predvsem za obseg in način opravljanja javne gasilske službe, organizacijo in nadzor. Za obseg in način organiziranja javne gasilske službe imamo uveljavljeno kategorizacijo gasilskih enot in tipizacijo njihove opreme z Uredbo o organiziranju, opremljanju in usposabljanju sil za zaščito, reševanje in pomoč (Uradni list RS, št. 92/07). V omenjeni pogodbi morajo biti določena tudi sredstva, ki jih gasilski enoti zagotavlja občina za opravljanje javne gasilske službe, zlasti za izvajanje intervencij, usposabljanje, zdravstvene preglede gasilcev, zavarovanje za primer poškodbe pri delu ali poklicne bolezni oziroma za druge pravice iz delovnega razmerja in podobno. Takšna ureditev je skladna tudi z Zakonom o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 94/07 – UPB2), ki v

21. členu našteva lokalne zadeve javnega pomena oziroma izvirne naloge občin, med katerimi je tudi varstvo pred požarom ter naravnimi in drugimi nesrečami ter organiziranje pomoči in reševanja. V dosedanjih pripravah na uveljavitev pokrajin ni bilo predlogov, da bi se te izvirne naloge občin prenašale na pokrajine, še manj na državo. Tudi v zgoraj omenjeni Resoluciji o nacionalnem programu varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami v letih 2009 do 2015 ni nikakršnih izhodišč za drugačno urejanje gasilstva.

Ministrstvo za obrambo zato že do sedaj ni moglo podpreti tistih predlogov in pobud, ki so kakorkoli poskušale odvzeti ali zmanjševati pristojnost občin za organizacijo gasilstva na njihovem območju. S tem v zvezi tudi ni podpiralo tistih predlogov po katerih naj bi država prevzela zagotavljanje sredstev za nekatere ključne naloge gasilstva kot so npr. refundacije plač, ki jih zajema tudi obravnavana pobuda. Če bi država zagotavljala sredstva za refundacije gasilcev za intervencije, ki spadajo v javno gasilsko službo, bi bilo to možno samo preko pogodbenih odnosov. To bi povzročilo vpliv državnih organov na delovanje gasilcev ipd. oziroma na eno od izvirnih pristojnosti občin. Pristojni državni organi bi morali slej ko prej začeti določati kako naj bo organizirano delo gasilcev v posamezni občini, kdaj in pod kakšnimi pogoji naj gredo v intervencijo in podobno, kar so vse pristojnosti občine. Takšni poskusi so bili v sosednji Hrvaški in delno na Madžarskem v preteklem obdobju, vendar so se izkazali kot neustrezni in so vodili le v razpadanje prostovoljnega gasilstva. Temeljni cilj pri nas je zato vključiti v sistem financiranja lokalnih skupnosti merila, ki bodo omogočala tudi stabilno financiranje gasilcev in drugih reševalcev v občinah, upošteva tudi ogroženost. Dosedanji poskusi in predlogi s tem v zvezi tudi v Državnem zboru niso dobili ustrezne podpore.

Podobno velja za zavarovanje gasilcev. Gasilske enote so zavarovane pri različnih zavarovalnicah in za različno višino odškodnin. Gasilska zveza Slovenije je opravila več aktivnosti, da bi poenotila in uveljavila enotna merila, vendar pri tem ni imela velikih uspehov. Na eni strani so razlogi interesi zavarovalnic, ki želijo ohraniti konkurenčnost, ki bi jo povsem poenoten sistem odpravil, po drugi strani pa so razlogi neenake materialne možnosti gasilskih enot. Problem in poti za iskanje rešitev so tudi pri zavarovanju enake kot so opisane zgoraj. Gasilec je treba zagotoviti predvsem stabilnost sofinanciranja dejavnosti in temeljnih pogojev za delo, med katere spada tudi zavarovanje, ne pa prevzemati izvajanje oziroma izvajalce javne gasilske službe v državno pristojnost.

Predlog, da se priznava boniteta v delovno dobo ob upokojitvi prostovoljnih gasilcev sorazmerno glede na njihovo sodelovanje v intervencijah, je nova in kolikor je znano, je ne uporabljajo v primerljivih ureditvah. Takšne bonitete bi bilo možno uvesti ob reformi pokojninskega sistema, kjer pa bo treba temeljito razmisliti o primernosti posameznih kriterijev kot so npr. dnevi sodelovanja v intervencijah. Predlog bomo ponovno proučili, ko bodo bolj znana izhodišča pokojninske reforme, ki pa so v tem trenutku povsem drugačna kot je širjenje pravic do upokojevanja. S spremembo področne zakonodaje, ki jo v tem primeru predstavljajo zakoni, ki urejajo varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami in tudi gasilstvo, pa se takšnih vprašanj ne da urejati.

Pobuda, da bi se priznala davčna olajšava zaradi izpada poslovne dejavnosti malim podjetjem in samostojnim podjetnikom, ki imajo zaposlenih več kot 30 odstotkov prostovoljnih gasilcev, je po naši oceni ena od možnih poti iskanja rešitev, vendar bo treba pobudo še celovito proučiti in oceniti njeno smotrnost, potrebnost in uresničljivost.

Nesporo je, da uvodoma opisana ureditev statusa prostovoljnih gasilcev z evropskim pravnim redom na delovno pravno in davčno področje ne zadošča in da je treba iskati ustrezne rešitve za dograditev oziroma dopolnitev obstoječe ureditve. Ministrstvo za obrambo si je

prizadevalo, da bi izhodišča za takšna prizadevanja potrdili tudi v Državnem zboru Republike Slovenije, saj so bile doslej pri različnih zakonih, pri katerih se je poskušalo uveljavljati tudi rešitve, ki bi bile pomembne z vidika boljšega statusa prostovoljnih reševalcev, v Državnem zboru zavrnjene in niso dobile podpore. Razlogi za to so bili različni.

V Resoluciji o nacionalnem programu varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami v letih 2009 do 2015, pa so kot eden od temeljnih ciljev določena prizadevanja za ustrežnejšo ureditev statusa prostovoljnih reševalcev, predvsem v odnosu do delodajalcev. Poudarjeno je, da se bo v celotnem srednjeročnem obdobju poskušalo stimulirati tiste, ki zaposlujejo prostovoljne reševalce. Zato bodo ponovno proučene področne zakonodaje z vidika stimuliranja delodajalcev, ki zaposlujejo prostovoljne reševalce, še posebej na zavarovalniškem, socialnem, davčnem in drugih področjih. Ponovno bodo proučene rešitve, ki jih poznajo primerljive države za stimuliranje prostovoljnega dela z namenom, da se jih uveljavi neposredno tudi na področju varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami ali v okviru ustrežnejšega urejanja prostovoljnega dela v naši državi. Druga, z vidika statusa prostovoljcev, prav tako pomembna usmeritev v resoluciji pa je, da se bo nadaljevalo aktivnosti za zagotovitev stabilnega financiranja vseh temeljnih nalog in pogojev za delovanje prostovoljnih reševalcev v občinah (točka 6.3.1 Splošno v oddelku o razvoju sil za zaščito, reševanje in pomoč).

Na zgoraj navedenih izhodiščih bo Ministrstvo za obrambo poskušalo v naslednjih letih predlagati in uveljavljati ustrezne rešitve, katerimi bi postopoma izpopolnili status prostovoljnih reševalcev od gasilcev, gorskih reševalcev pa do drugih, ki delujejo v različnih reševalnih službah. Seveda pri tem pričakujemo tudi podporo Državnega sveta Republike Slovenije.

Ministrstvo za obrambo
dr. Ljubica Jelušič, l.r.
ministrica